

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ



ಜುಲೈ - 2009



‘ ಕ್ಷಮ್ಪು, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ರಹಾದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ ’

ವಿಡಿ ಪ ತಿ: ರೂ. 10 00

With Best Compliments from:

SVR Agencies

NO.2, 3rd Cross Kalasipalyam,
New Extention Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 080 - 22222301
Fax : 080 - 22224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and Dusters for
Agriculture and Horticulture

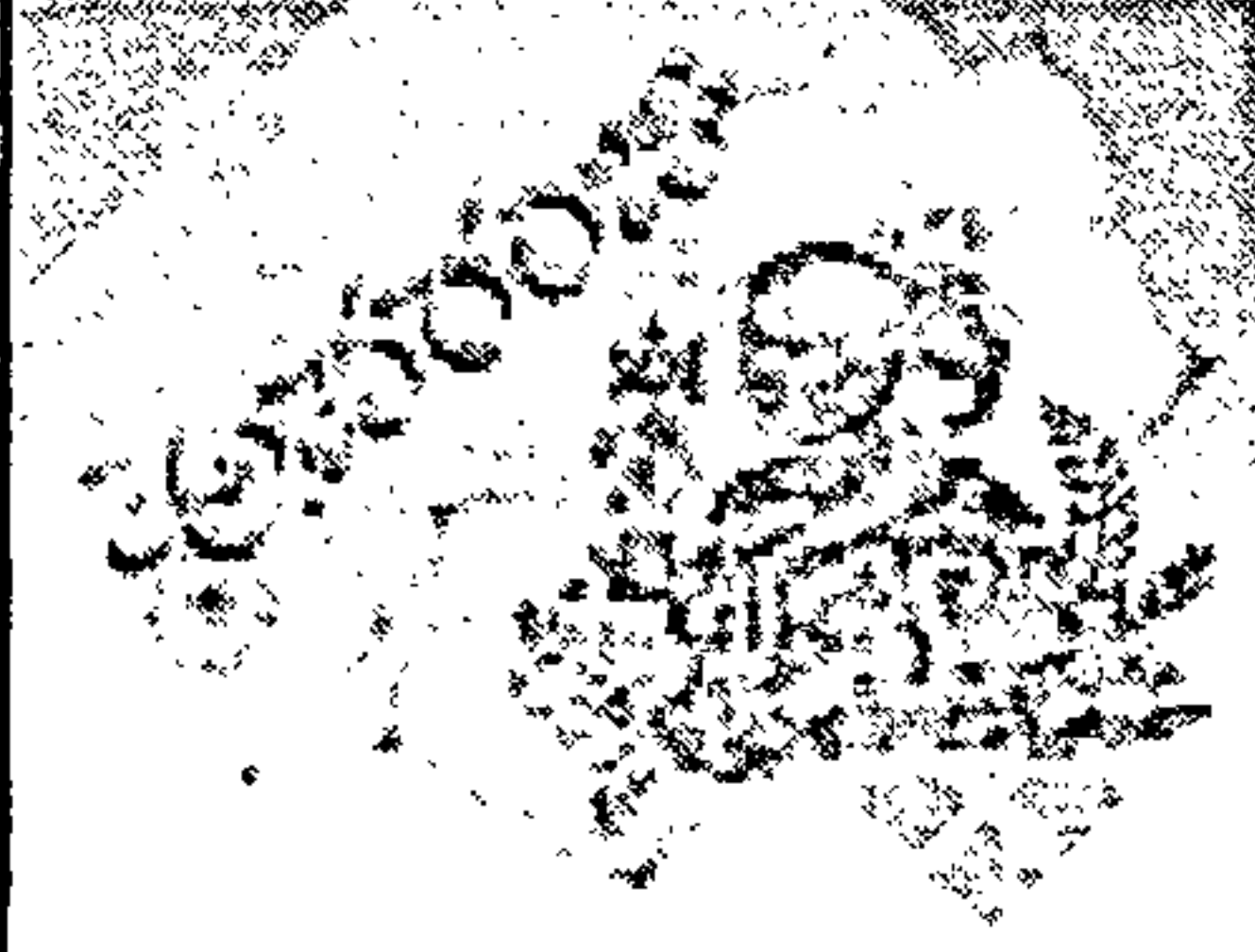
CONSIGNMENT : M/S DSM ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS
(INDIA) PVT. LTD
Thermoplastic PloysterGranules
(CENKITE) Polyamise Granules
(CENKALON)



ಅಪರಂಜಿ



ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ



ಸಂಪುಟ 26

ಸಂಚಿಕೆ - 10

ಜುಲೈ - 2009

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರು

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎಸ್. ಆನಂದ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್

ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ನಾಥ್

ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ

ವಿರೇಷ ಆಹ್ವಾನಿತರು

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಸ್. ಪ್ರದೀಪ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ.

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಜಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಮುದ್ರಣ: ರಸ್ತೆ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ಆಕರ ಜೋಡಣೆ:

ಬಿಮೇಗಾ ಲೇಸರ್ ಟೆಕ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಗಗನ ಚುಂಬಿಯು...	ಶಿವು	2
ಪೇಪರ್ ಯೆಸ್...	ಆನಂದ	5
ವಡೆಯ ಕತೆ	ಕ್ಲಿಫರ್ಡ್ ಮಾರ್ಟಿನ್	7
ಇಲ್ಲ ಅನಿಸಿ...	ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	9
ಆಘಾತ	ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ	11
ನನಗೊಂದು...	ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್	14
ಹರನಾಥನ	ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್	16
ಸ್ವಗತ	ವಿ. ರಮೇಶ ಕಾರಂತ	19
ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ....	ವಿ. ಪ್ರಾಣೇಶ್‌ರಾವ್	21
ತುಂತುರು	ದಂನಚ	24
ಚೂರ್ಣಗಡ್ಡೆ....	ಚಿತ್ರಾ ರಾಮಚಂದ್ರನ್	25
ಹಯವದನದ	ಬಿ.ಕೆ.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ	30
ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು	ಕುಕ	34
ಹುರುಳಿ ಕಟ್ಟು	ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	36
ವಿವಿವಿನ ವಿಜ್ಞಾನ	ಎಸ್.ವಿ. ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ	38

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. email: aparanji@hotmail.com website: aparanjimag.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ,
ನಂ. 96, 'ಸುಕೇಶ್' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮೊದಲನೇ ಫೇಸ್, ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. ದೂರವಾಣಿ: 808-26688488. email: brmurthy@dataone.in



○ ಪ್ರಕಾಶ್

ಸಿ.ಎಂ. ವಿರುದ್ಧ ಈಶ್ವರಪ್ಪ ಕಿಡಿ - ಸುದ್ದಿ

● ಅವರನ್ನು ಇಂಧನ ಖಾತೆಯಿಂದ ವರ್ಗ ಮಾಡುವುದೇ ಕ್ಷೇಮ !!

★★★

ಕ್ರೀಡೆಯಿಂದ ಮನೋಸ್ಥೈರ್ಯ ವೃದ್ಧಿ - ಹೇಳಿಕೆ

● ಅದಕ್ಕೇ ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು 'ಅಮರ' ರಾಗಿರೋದು !!?

★★★

ವಿದೇಶಗಳೊಡನೆ ಸೌಹಾರ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃಷ್ಣ - ಸಂಧಾನ ಫಲದಾಯಕವಾಗಲಿ!!

★★★

ಆರೋಪಿ ಸಯೀದ್ ಬಿಡುಗಡೆ - ಪಾಕ್ ಸುದ್ದಿ

● ಹಾಗಲಕಾಯಿಗೆ ಬೇವಿನಕಾಯಿ ಸಾಕ್ಷಿ!!

★★★

'ಭಾರತ ಸುರಕ್ಷಿತ, ಬನ್ನಿ' - ಶ್ರೀ ಚಿದಂಬರಂ

'ನಗರದಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಉಗ್ರರ ಸೆರೆ' - ಬೆಂಗಳೂರು ಸುದ್ದಿ

★★★

ಸಿ.ಎಂ. ಹೇಳಿದರೆ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆ - ಶಾಸಕರು

● ಇದರಿಂದ ಸಿ.ಎಂ. ತಲೆನೋವು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತಂತೆ !!

★★★

ಅಮೆರಿಕ ಮುಸ್ಲಿಂ ವಿರೋಧಿ ಅಲ್ಲ - ಒಬಾಮಾ

● ಕೋಟೆ ಸೂರೆ ಹೋದಮೇಲೆ.... !!

★★★

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ದೇವರಲ್ಲ - ಶ್ರೀ ಈಶ್ವರಪ್ಪ

● ಶಿವನೇ !!!

★★★

ಗಗನ ಚುಂಬಿಯ ಎತ್ತರ

- ಶಿವು

ಬ್ಯಾರೋಮೀಟರ್ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ? ಅದೇರೀ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಫಿಸಿಕ್ಸ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳೋದ್ದಾರಲ್ಲಾ ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡ ಅಳೆಯೋ ಉಪಕರಣ ಅಂತ. ಏನಂದ್ರೀ.....ಆ ಪಾಠ ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ದಾಗ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಚಕ್ಕರ್ ಹೊಡೆದು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಕಾಮೆಂಟ್ರಿ ಕೇಳುಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಅಂದ್ರಾ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ ನಾನೇ ಹೇಳ್ವಿಷ್ಟೇನೆ ಬ್ಯಾರೋಮೀಟರ್ ಅಂದ್ರೆ ಹೊರ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿರೋ ವಾಯುವಿನ ಒತ್ತಡಾನ ಅಳೆಯೋ ಉಪಕರಣ. ಅದನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಗೊಂಡು ಹೋದ್ರೆ ಅದರಲ್ಲಿರೋ ಪಾದರಸದ ಕಾಲಮ್ಬಿನ ಎತ್ತರ ಮೂವತ್ತು ಸೆಂಟಿಮೀಟರ್ ಅಂತ ತೋರಿಸುತ್ತೆ. ಅದೇ ಉಪಕರಣಾನ ಪುನಃ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ತಂದ್ರೆ ಪಾದರಸದ ಎತ್ತರ ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಸೆಂಟಿಮೀಟರ್ ಇರುತ್ತೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮೂರುಸಾವಿರ ಅಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರೋದ್ರಿಂದ ಈ ಬ್ಯಾರೋಮೀಟರ್‌ನ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದ ಎತ್ತರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯೋಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಮೂರು ಇಂಚು ಇಳಿದರೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗಿರೋದ್ರಿಂದ ಇಂಚಿಗೆ ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತೈರಾಶಿ ಮಾಡಿ ಪಾದರಸದ ಇಳಿತ ನೋಡಿ ನಾವಿರೋ ಜಾಗದ ಎತ್ತರ ತಿಳೋಬೋದು. ಬಹು ಸುಲಭ ಅಲ್ಲೇ. ಈ ವಿಜ್ಞಾನಾ ಎಲ್ಲಾ ಈಗ ಯಾಕೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮುಗಿಸಿ ಶಾನೆ ದಿನ ಆಯ್ತು ಸುಖವಾಗಿ ಹುರಿಗಾಳು ತಿನ್ನೊಂಡಿರ್ತೀನಿ ಅಂದ್ರಾ. ಹಾಗಲ್ಲಾರೀ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದ್ರೂ ವಿಜ್ಞಾನ ತಿಳೊಂಡಿದ್ರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಜಾ ಬರುತ್ತೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಿ.

ಆದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ. ಅಲ್ಲಿನ ಫಿಸಿಕ್ಸ್ ಕೋರ್ಸಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನ ಸೇರಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಅಪ್ಲೈಡ್ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ ನಡೀತಾ ಇತ್ತು.

ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಬಲಿಪತು ಥರಾ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅತಿರಥ ಮಹಾರಥರ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕುಳಿತ. ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡಕ ಏರಿಸಿದ್ದ ಬಿಳಿಗಡ್ಡದ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಒಬ್ಬರು ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರು.

‘ಏನಪ್ಪಾ ಹುಡುಗಾ, ಒಂದು ಗಗನ ಚುಂಬಿ ಕಟ್ಟಡ ಇದೆ ಅಂತ ಭಾವಿಸು. ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಬ್ಯಾರೋಮೀಟರ್ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಕಟ್ಟಡದ ಎತ್ತರ ಕಂಡುಹಿಡೀ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರೆ, ಎತ್ತರ ಹೇಗೆ ಕಂಡುಹಿಡೀತೀಯಾ?’ ಅಂತ ಹುಡುಗನ್ನ ಕೇಳಿದರು.

ಆ ಹುಡುಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ, ‘ಸಾರ್, ಒಂದು ಉದ್ದವಾದ ಹಗ್ಗ ತಗೊಂಡು ಗಗನ ಚುಂಬಿ ಕಟ್ಟಡದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತುತ್ತೀನಿ. ಆಮೇಲೆ ಹಗ್ಗದ ತುದಿಗೆ ಬ್ಯಾರೋಮೀಟರ್ ಕಟ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚಾರಾಗಿ ಬ್ಯಾರೋಮೀಟರ್‌ನ ಮೇಲಿನಿಂದ ಇಳಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ. ಬ್ಯಾರೋಮೀಟರ್ ನೆಲಕ್ಕೆ ಟಕ್ ಅಂತ ಶಾಕಿದಾಗ ಕೈಲಿದ್ದ ಹಗ್ಗದ ಮೇಲೆ ಗುರುತು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹಗ್ಗದ ಉದ್ದ ಅಳೀತೀನಿ. ಅದೇ ಕಟ್ಟಡದ ಎತ್ತರ’ ಅಂತ ಹೇಳಿದ.

ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅವಾಕ್ಕಾದರು. ಆಮೇಲೆ, ‘ನೀನು ನಮ್ಮ ಕೋರ್ಸಿಗೆ

ನಾಲಾಯಕ್ಕು' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನ ಹೊರಗಟ್ಟಿದರು. ಹುಡುಗ ಸುಮ್ಮನಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ 'ಸಾರ್, ನಾನು ಹೇಳಿದ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನ್ಯಾಯ ಕೊಡಿಸಿ' ಅಂತ ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡ. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಹುಷಾರು ಆಸಾಮಿ. ಯಾವ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹಾವಿರುತ್ತೋ ಅಂತ ಯೋಚಿಸಿ, ಬೇರೆ ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ಪ್ರೊಫೆಸರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಹುಡುಗನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು.

ಹಿರಿಯ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಹುಡುಗನ್ನ ಕುರಿತು, 'ಅಲ್ಲಾ ತಮ್ಮಾ ನಾವು ಇಂಟರ್ವ್ಯೂ ಮಾಡೋದು ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಫಿಸಿಕ್ಸ್ ಜ್ಞಾನ ಇದೆ ಅನ್ನೋದನ್ನ ತಿಳಿಸ್ತೀಯೋಕ್ಕೆ. ಹಗ್ಗ ಬಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟಡದ ಎತ್ತರ ಅಳೆಯೋಕ್ಕೆ ಫಿಸಿಕ್ಸ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನೇ ಆಗಬೇಕೆ, ಯಾವ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಬೇಕಾದ್ರೂ ಅಳಿಬಲ್ಲ. ಐದು ನಿಮಿಷ ಕೊಡ್ತೀನಿ, ಸರಿಯಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಉತ್ತರ ಹೇಳು ನೋಡೋಣ' ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು.

ನಾಲ್ಕು ನಿಮಿಷ ಆಗ್ತಾ ಬಂತು. ಹುಡುಗ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಹಿರಿಯರು, 'ಯಾಕೋ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯ. ಇನ್ನು ಒಂದೇ ನಿಮಿಷ ಇರೋದು' ಅಂತ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದರು.

ಆಗ ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ. 'ಹಾಗಲ್ಲಾ ಸಾರ್. ಅನೇಕ ಉತ್ತರಗಳು ಹೊಳೀತಾ ಇವೆ. ಯಾವುದನ್ನ ಆರಿಸಲಿ ಅಂತ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೆ.'

'ಅನೇಕ ಉತ್ತರಗಳೇ, ಎಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಹೇಳು ನೋಡೋಣ' ಎಂದರು ಪ್ರೊಫೆಸರ್.

'ಮೊದಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಡದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬ್ಯಾರೋಮೀಟರ್‌ನ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸಿ, ಒಂದು ಸ್ವಾಫ್‌ವಾಚ್‌ನಿಂದ ಆ ಉಪಕರಣ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಮಯಾನ ನೋಡಿಕೊಂಡ್ರೆ ಮುಗೀತು, ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಳಸಿ ಎತ್ತರ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಬಹುದು. ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಬಿಸಿಲಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರೋಮೀಟರ್‌ನ ನೆಲದ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಅದರ ನೆರಳಿನ ಉದ್ದ ಅಳೆದು ಆಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಡದ ನೆರಳಿನ ಉದ್ದವನ್ನೂ ಸಹಾ ಅಳೆದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕಟ್ಟಡದ ಎತ್ತರ ಲೆಕ್ಕಹಾಕೋದು ಬಹು ಸುಲಭ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಧಾನ ಅಂದ್ರೆ ಬ್ಯಾರೋಮೀಟರಿಗೆ ಒಂದು ದಾರ ಕಟ್ಟಿ ಒಂದು ಪೆಂಡುಲಮ್ ತರಹಾ ಅದನ್ನ ತೂಗಾಡುಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ತೂಗಾಟದ ಸಮಯ ಅಳೆದು ಆಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಡದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತೂಗಾಟ ಅಳೆಯೋದ್ರಿಂದ ಎತ್ತರ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಬಹುದು. ಇದ್ಯಾವುದೂ ಬೇಡ ಅಂದ್ರೆ ಕಟ್ಟಡದ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಹತ್ರ ಹೋಗಿ, 'ಈ ಕಟ್ಟಡದ ಎತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ರೆ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಬ್ಯಾರೋಮೀಟರ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ' ಅಂತ ಪುಸಲಾಯಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಉತ್ತರ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರೋ ವಿಧಾನಾನೇ ಬೇಕು ಅಂತ ಹಟಹಿಡಿದ್ರೆ ಆಗ ಪಾದರಸದ ಕಾಲಮ್ಮಿನ ಎತ್ತರಾನ ಕಟ್ಟಡದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಅಳೆದು ಇಂಚಿಗೆ ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡದ ಎತ್ತರಾನ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಬಹುದು' ಎಂದ. ಆ ಹುಡುಗ.

ಆ ಹುಡುಗ ಇನ್ನಾರೂ ಅಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಅತ್ಯಂತ ಮೇಧಾವಿ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ನೀಲ್ಸ್ ಬೋರ್.



ಪೇಪರ್ ಯೆಸ್, ವಾಟರ್ ನೊ

- ಆನಂದ

ಪೇಪರ್ ಇಲ್ಲದ ಕಚೇರಿಗಳು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಯೂ ಇದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನೀರಿಲ್ಲದ ಶೌಚಾಲಯಗಳು? ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 21 ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆದ ನಾನು ಈ ಭಯಾನಕ ಕೌತುಕವನ್ನು ಕಂಡೆ. ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಕೊರತೆ ಇದೆ ಎಂದಲ್ಲ. ನೀರು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಮಂದಿ ಶೌಚಾಲಯದಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಬದಲು ಕಾಗದವನ್ನೇ ಬಳಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅಚ್ಚ ಭಾರತೀಯನಾದ ನನ್ನಂತವನಿಗೆ ಇದು ತೀರಾ ಮುಜುಗರದ ಸಂಗತಿ.

ನಾನು ಐದು ಯೋರೋಪಿಯನ್ ದೇಶಗಳ ಯಾತ್ರೆ ಆರಂಭಿಸುವ ಮುನ್ನ ನನ್ನ ಮಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಲಂಡನ್ನಿನ ಹೊಟೇಲಿನ ಕೋಣೆ ಹೊಕ್ಕಾಗ ಇದರ ಬೀಭತ್ಸ ಸ್ವರೂಪದ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು.

ಆ ಕೋಣೆಯ ಶೌಚಾಲಯ ಲಕಲಕ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಥವಾ ಮಿರಮಿರ ಮಿಂಚುತ್ತಿತ್ತು. ಅಥವಾ ಎರಡೂ ಆಗಿತ್ತು. ಎಷ್ಟು ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಬಳಸಿ ಮಲಿನಗೊಳಿಸಲು ಮನ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೇಹ ಕೇಳಬೇಕಲ್ಲ. ಸಿಮೆಟರಿ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾವಟರಿಯನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲೋ ಓದಿದ ನೆನಪು. ಆದುದರಿಂದ ಒಳ ಹೊಕ್ಕ ನಾನು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಏನೋ ಎಡವಟ್ಟಾಗಿದೆ ಎನಿಸಿತು. ಹೌದು. ಅಲ್ಲಿ ನಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬಕೆಟ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಗ್ ಸಹ ನಾಪತ್ತೆ. ಕಮೋಡಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ಗೋಡೆಯಿಂದ ಪೇಪರ್ ಸುರಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಅಣಕಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅದೇ ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ವದೇಶೀಯರಿಗೆ ನೀರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಆಗ ವಿದೇಶೀಯನಾಗಿದ್ದ ನನಗೆ? ಮುಂದೇನು? ಕ್ಷಣ ಗಣನೆ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಸಮಯ ಮೀರುವ ಮೊದಲೇ ನಾನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು.

ರೂಮ್ ಸರ್ವಿಸ್ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಬಕೆಟ್ ಮತ್ತು ಮಗ್ ತಕ್ಷಣ ಕಳಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಲೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು 'ಅದೇಕೆ ಬೇಕು' ಎಂದರೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು? ಕಳಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಹಿಡಿಯುವುದೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಆ ಯೋಚನೆ ಕೈ ಬಿಟ್ಟೆ. ಸೃಜನಾತ್ಮಕ, ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಮತ್ತು ದಿಢೀರ್ ಪರಿಹಾರ ಬೇಕಿತ್ತು. ಹೊರಬಂದ ನಾನು ಕೊಟಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದೆ. ಟೇಬಲ್ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ವೇಸ್ಟ್ ಪೇಪರ್ ಬ್ಯಾಸ್ಕೆಟ್ ಕಂಡಿತು. ಬದುಕಿದೆಯಾ ಬಡ ಜೀವವೇ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಶೌಚಾಲಯಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು 1/2 ಯುರೇಕಾ ಆಗಿತ್ತು! ಏಕೆಂದರೆ ಮಗ್ ಬೇಕಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಹೊರಬಂದೆ. ವಿಮಾನಯಾನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ

ನೀರಿನ ಬಾಟಲ್ ಕಿಟ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅಬ್ಬಾ! ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಬಹುಶಃ ಹೊಟೇಲಿನ ರೆಸೆಪ್ಷನ್ ಡೆಸ್ಕ್‌ಗೆ ಕೇಳಿಸಿರಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಕು.

ಆದರೆ ನನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿ ಬಗೆಹರಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಕೆಟ್ ಇದೆ, ಮಗ್ ಇದೆ. ಅದರ ನೀರು? ಶೌಚಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ? ಬಕೆಟ್ಟಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದ ವೇಸ್ಟ್ ವೇಪರ್ ಬ್ಯಾಸೆಟ್ ಹಿಡಿದು ಬಾತ್ ರೂಂಗೆ ಧಾವಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದೇ ನಲ್ಲಿ ವಾಶ್ ಬೇಸಿನ್‌ನಲ್ಲಿದೆ. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಇದನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೀರು ತುಂಬಿಸಲು ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೈಟ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್. ಹೇಗೋ ಸರ್ಕಸ್ ಮಾಡಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ನೀರು ತುಂಬಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಶೌಚಾಲಯಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದೆ.

ನಗರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗೆಂದು ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಟಾಗ ವೇಸ್ಟ್ ವೇಪರ್ ಬ್ಯಾಸೆಟ್ ಶೌಚಾಲಯದಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ನನ್ನ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಠಡಿ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಲು ಬರುವ ಹೊಟೇಲ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಏನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು? ನನ್ನನ್ನು ನಂತರ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಹಚ್ಚಬಹುದೆ? ಗಾಬರಿಗೊಂಡ ನಾನು ವೇ. ವೇ. ಬ್ಯಾ. ಅನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಟೇಬಲ್ ಕೆಳಗೆ ಮರಳಿಸಿದೆ. ಮರುದಿನ ಇದೇ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗೊಂಡಿತು.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಇದೇ ಫಾರ್ಮುಲಾ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿತು - ಬ್ರಸೆಲ್ಸ್, ಆಮ್‌ಸ್ಟರ್‌ಡ್ಯಾಂ, ಸ್ವಿಟ್ಜರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್, ವೆನಿಸ್, ರೋಂ, ಪ್ಯಾರಿಸ್. ಅಲ್ಲಿನ ಯಾವ ಶೌಚಾಲಯದಲ್ಲೂ ನಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಯೂರೋಪಿನ ಪ್ರವಾಸ ಕೈಗೊಳ್ಳುವದಾದರೆ ನಾನು ಒಂದು ಮಗ್ ಆದರೂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ. ಬಕೆಟ್ ಸಹ ಬೇಕು ಆದರೆ ಬಕೆಟ್ ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ?



ಸುಖಮಯವಾದ ಬದುಕಿಗೆ

ಭಯ, ಭಕ್ತಿ, ವಿಧೇಯತೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ

ಎಲ್ಲ ಇರಬೇಕು

ದೇವರಲ್ಲಿ

ಹಾಗೂ

ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿ

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ವಡೆಯ ಕತೆ

- ಕೆಫ್‌ಡರ್ಡ್ ಮಾರ್ಟಿನ್

ಉದ್ದಿನ ವಡೆ ಅಥವಾ ಮೆದು ವಡೆ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ತಿಂಡಿ. ತಿಂಡಿಗಳ ರಾಜ ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ. ಈ ವಡೆ ತಯಾರಿಸುವುದು ಸುಲಭ. ತಿನ್ನಲು ರುಚಿಕರ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದರ ಜತೆ ತಿನ್ನಲು ಇಡ್ಲಿ ಕಂಪನಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಇಡ್ಲಿ ಜತೆ ವಡೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಇಡ್ಲಿಯನ್ನು ಅಮ್ಮ ಎಂದು ಕರೆದರೆ ವಡೆಯನ್ನು ಅವ್ವ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

ಇಡ್ಲಿಯಂತೆ ವಡೆ ಸಹ ಉತ್ತರ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಲಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದು ಪಂಜಾಬಿಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಉತ್ತರ ಭಾರತೀಯರೆಲ್ಲರು ವಡೆಯ ಸವಿಯನ್ನು ಮೆಲುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ವಡೆ ಎನ್ನುವ ಬದಲು ಬಡ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೇಕೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲೇ ವಡೆಯನ್ನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳಿಗರು ಅದನ್ನು ವಡೈ ಎಂದು ಕರೆದರೆ ಕೊಂಕಣಿಗರು ವೊಡೊ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ವಡೆ ತಿನ್ನುವಾಗ ಚಟ್ನಿ ಅಥವಾ ಸಾಂಬಾರ್ ಜತೆಗಿರಲೇಬೇಕು. ರಸ ವಡೆ ಸಹ ಲಭ್ಯ. ಇಂದಿನ pizza ಯುಗದಲ್ಲಿ ವಡೆಯನ್ನು ಟೊಮಾಟೊ ಸಾಸ್ ಅಥವಾ ಕೆಚಪ್ ಜತೆ ತಿನ್ನುವ ಪಡ್ಡೆ ಮಡುಗ/ಗಿಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ವಡೆಯನ್ನು ಮೊಸರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ತಿಂದರೆ ಅದು ಮೊಸರು ವಡೆ ಅಥವಾ ದಹಿ ವಡೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಈ ವಡೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೂತು ಇರುತ್ತದೆ. ತೂತಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನು? ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಮಾಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದರು? ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಅಲಭ್ಯ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿವರಣೆ ಪ್ರಕಾರ ಈ ತೂತು ಮಾಡಿದರೆ ಇಡೀ ವಡೆಯನ್ನು ಸಮಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕರಿಯಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತೂತು ಮಾಡದೆ ಕರಿದ ವಡೆಗೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರೇ ಇದೆ - ಬೋಂಡ್! ತಿಥಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ ವಡೆಗೆ ತೂತು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೀರಾ?

ವಡೆ ತಯಾರಿಸುವುದು ಸುಲಭ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಉದ್ದಿನ ಬೇಳೆಯನ್ನು 2-3 ತಾಸು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನಸಿ ನಂತರ ರುಬ್ಬಬೇಕು. ರುಬ್ಬಲು ಈಗ ಮಿಕ್ಸರ್ ಇದೆ ಆದರೆ ರುಬ್ಬು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಬೀಸಿ ಹಿಟ್ಟು ತಯಾರಿಸಿದರೆ ಅದರ ಹದವೇ ಬೇರೆ. ಅದಕ್ಕೊಂದಿಷ್ಟು ಉಪ್ಪು ಮತ್ತು ಒಂದು ಚಿಟಿಕೆ ಸೋಡಾ ಹಾಕಿದರೆ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ವಡೆ ಮಿಕ್ಸ್ ತಯಾರು. ಕೆಲವರು ಹಿಟ್ಟಿನ ಜತೆಗೆ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ, ಕೊಬ್ಬರಿ ಚೂರು, ಮೆಣಸು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿದ ಶುಂಠಿ ಬೆರೆಸುತ್ತಾರೆ.

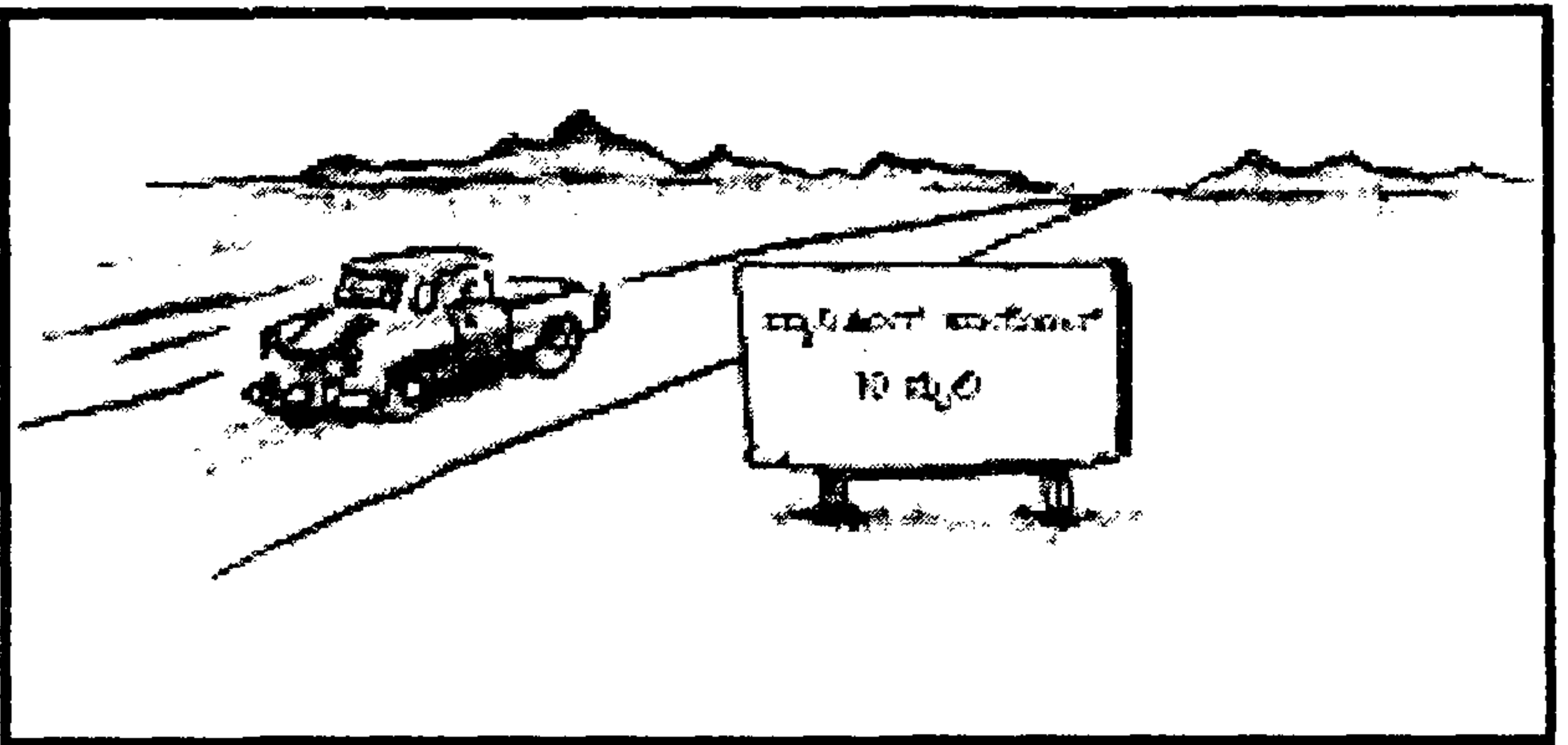
ವಡೆ ತಯಾರಿಸಲು ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತೂತು ಮಾಡಲು ಚಾಕಚಕ್ಯತೆ ಬೇಕು. ಹಿಟ್ಟಿನ ಹದ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಬಾಂಡ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸುವಾಗ ವಡೆಯ ಆಕೃತಿ ಅಥವಾ/ಮತ್ತು ತೂತು ಬದಲಾಗಬಾರದು.

ವಡೆ ತಯಾರಿಸುವ ಯಂತ್ರಗಳು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯ. ಅದರ ಕೈಯಿಂದ ಹೊಸದು ಹಾಕಿದ ವಡೆಯ ಮುಂದೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ.

ವಡೆಗೆ ಅನೇಕ ಕಸಿನ್‌ಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಸಾಲೆ ವಡೆ, ಮದ್ದೂರು ವಡೆ, ರವೆ ವಡೆ, ತರಕಾರಿ ವಡೆ ಇತ್ಯಾದಿ. ಅದರ ಇವು ನಿಜವಾಗಲೂ ವಡೆಗಳಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಪದಾರ್ಥಗಳೇ ಬೇರೆ. ಮದ್ದೂರು ವಡೆಗೆ ಮೈದಾ ಹಿಟ್ಟು ಬಳಕೆಯಾದರೆ ಮಸಾಲೆ ವಡೆಗೆ ಕಡಲೆಬೇಳೆ ಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಿ ಹೊಟೇಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಉದ್ದಿನ ವಡೆ ಬೇಕಾದರೆ ಬರೀ ವಡೆ ಎಂದರೆ ಸಾಲದು. ಸ್ವಪ್ನಪಡಿಸಬೇಕು. ಅಂದಹಾಗೆ ಮುಂಬೈನ ಸ್ಟೆಪಾಲಿಟಿ ವಡಾ ಪಾವ್ ನಮ್ಮ ಈ ವಡೆಯ ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೊಬ್ಬಿನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ತಿನ್ನುವ ಮಂದಿ ಈ ವಡೆಯನ್ನು ದೂರವಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಗರಿ ಗರಿ ವಡೆ ಕಂಡರೆ ಅವರು ಡಯೆಟ್‌ಗೆ ಶರಣು ಎಂದರೂ ಅಚ್ಚರಿ ಇಲ್ಲ.

ವಡೆಯನ್ನು ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ತಿನ್ನಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಮಜಾ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಣ್ಣಗಿರುವ ವಡೆ ರಬ್ಬರಿನಂತೆ ಎಳೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಹೊಟೇಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ರಸಿಕರು 'ವಡೆ ಬಿಸಿ ಇದೆಯಾ?' ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಾಣಿ 'ಸುಮಾರಾಗಿದೆ ಸಾರ್' ಎಂದು ಡಿಪ್ಲೊಮಾಟಿಕ್ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದರೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡುವುದೇ ಬಿಡುವುದೇ ಎಂಬ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಾರೆ. ವಡೆ ತಿನ್ನುವ ಚಪಲ ಆದರೆ ಬಿಸಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಬೇಸರ!



ಇಲ್ಲ ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸುಖ

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಕೆಲವರಿಗಂತೂ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಇಲ್ಲ ಅನ್ನಬಾರದು. ಹಾಗೆಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಸೋಮುಗೂ ಹೀಗೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಯುವಕನಾಗಿದ್ದಾಗ ಯಾವುದೋ ಸಿನಿಮಾ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಛಾನ್ಸ್ ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಇಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೂ ಛಾನ್ಸ್ ಕೊಡೋಕೆ ಆಗಲ್ಲ ಅಂದುಬಿಟ್ಟರು. ಸೋಮುಗೆ ಬಹಳ ನಿರಾಸೆಯಾಯಿತು. ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಅವನು ಯಾರನ್ನೂ ಏನನ್ನೂ ಕೇಳೋದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಕೇಳೋದಿದ್ದರೂ ಅವರು ಖಂಡಿತಾ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಖಾತರಿ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡೇ ಕೇಳೋದು. ಇದನ್ನ ಅವನು ಸ್ನೇಹಿತರ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಹಾಗಾದರೆ ಸೋಮೀನ ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಸ್ತೀಯೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ಅವರು ಇಲ್ಲ ಅಂದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಯಾರನ್ನೂ ಹಾಗೆ ಕೇಳತಾನೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸೋಮು, ಅವಳು ಒಳಗೊಳಗೇ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದಾಳೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆನೇ ನಾನು ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಸ್ತೀಯೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು ಅಂದು ನುಣುಚಿಕೊಂಡ. ಸೋಮುಗೆ ಇಂಥಾ ಅನುಭವಗಳು ಆಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಬದುಕು ಮಾಗಿದ ಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ ಏನನಿಸಿದೆ ಅಂದರೆ ಕೆಲವರಾದರೂ ನಾವು ಕೇಳಿದರೆ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನಬೇಕು ಆಗಲೇ ನಮಗೆ ಸುಖ ಅನಿಸಿದೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಲು ಹೋದಾಗ ದೇವರೇ ಅವರು ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಇಲ್ಲ ಅಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಮುಷಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಯಾವುವು ಎಂದರೆ:

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸೋಮು ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ ರೇಗೋಕ್ಕೆ ಪುರುಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸೋಮಿಗೆ ಕೈ ಕಾಲೇ ಆಡದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಟಿವಿ ಆನ್ ಮಾಡಿದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಫೇವರಿಟ್ ಸೀರಿಯಲ್ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಪ್ರಣಯ ಪ್ರಸಂಗ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಟೈಮ್ ನೋಡಿದ. ಎಂಟು ಗಂಟೆ, ಅರೆ ಈಗ ಅದು ಬರಬೇಕಲ್ಲ ಅನಿಸಿದಾಗ ತಾಳ್ಮೆ ಕಳೆದು ಲೇ ಸೋಮಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಪ್ರಣಯ ಪ್ರಸಂಗ ಯಾಕೇ ಬರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿದ. ಅದು ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೂ ಕೇಳೋ ಹಾಗಿತ್ತು. ಸೋಮಿ ಒಳಗಿಂದ ಬಂದವಳೇ ಯಾಕೆ ಗಂಟಲು ಹರೈತೀರ ಇವತ್ತು ಶನಿವಾರ ಅಲ್ಲ, ಆ ಸೀರಿಯಲ್ ಬರೋದು ವಾರಕ್ಕೆ ಐದು ದಿನ ತಾನೇ ಅಂದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಸೋಮು ವಾರಕ್ಕೆ ಐದು ದಿನ ಅಂತ ಐದು ದಿನ, ಉಳಿದ ದಿನ ನಾವು ಏನು ಕತ್ತೆ ಕಾಯಬೇಕಾ. ವಾರದ ಏಳೂ ದಿನ ಹಾಕೋಕೆ ಆವರಿಗೇನು ರೋಗ ಅಂತೆಲ್ಲ ಕೂಗಾಡಿದ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅವನ ಕೂಗಾಟ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಸೋಮಿ ರೀ ನೀವು ಡಾಕ್ಟರ ಹತ್ರ ಹೋಗಿ ಬಿಪಿ ಚೆಕಪ್ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಳಿ ಬಿಪಿ ಇದ್ದೋರೇ ಹೀಗೆ ಕೂಗಾಡೋದು ಎಂದು ಬಲವಂತದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ ಹತ್ರ ಕರೈಂಡು ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಳು. ಸೋಮುಗೆ ಈಗ ನಿಜವಾಗಿ ಭಯವಾಯಿತು. ಡಾಕ್ಟರನಾದರೂ ನಿಮಗೆ ಬಿಪಿ ಇದೆ ಅಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನು ರೇಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಬಿಪಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ಹಾರ್ಟ್‌ಗೆ ತೊಂದರೆ, ಆಮೇಲೆ ಆಂಜಿಯೋಗ್ರಾಮ್ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತಾರೆ, ಬೈಪಾಸ್ ಆಗಬೇಕು ಅಂತಾರೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಹೃದಯ ಕುಯ್ಸಿಕೊಂಡರೆ

ಮುಗಿಸು. ಅಂತೆಲ್ಲ ಯೋಚನೆ ಬಂದು ಡಾಕ್ಟರ್ ಮುಂದೆ ಕೂತಾಗ ಇವರು ನಿಮಗೆ ಬಿಪಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಲಿವು ಅಂತ ದೇವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಚೆಕಪ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇರೋಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಇದೇ ಚಿಂತೆ. ಡಾಕ್ಟರು ಚೆಕಪ್ ಮಾಡಿ ಡೋಂಟ್ ವರಿ ಸೋಮು, ನಿಮಗೆ ಬಿಪಿ ಇಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಕೂಗಾಡಿ ಅಂದು ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರು ನಿಮಗೆ ಬಿಪಿ ಇಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ಅದೆಷ್ಟು ಸಂತೋಷ ಆಯ್ತು ಅಂತ ಸೋಮು ಕುಣಿದಾಡಿದ.

ಇದೊಂದು ರೀತಿ ಇಲ್ಲ ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳೋ ಸುಖ ಅಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನಮಗೆ ಯಾವುದೋ ದೊಡ್ಡ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದು ಬಡ್ಕೊಂಡಿದೆ ಅಂತ ನಮಗೇ ಅನಿಸಿದಾಗ, ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವ ಮನೆಯವರಿಗೆ, ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಅನಿಸಿದಾಗ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಮಗೆ ಬಿಪಿ ಇದೆಯೇ, ಪುಗರ್ ಇದೆಯೇ, ಹಾರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಲ್ ಆಗಿದೆಯೇ, ಕಿಡ್ನಿ ಕೈ ಕೊಡ್ತಾ ಇದೆಯೇ ಅಂತ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ ಅದೆಷ್ಟು ಸಂತೋಷ ಆಗುತ್ತೆ ಅಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಇಲ್ಲ ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸುಖ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕು, ಏನಂತೀರ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಗಳೂ ಸುಖ ತರೋದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಭಯಪಟ್ಟೊಂಡಿರೋವೋ ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ ಸುಖಕೊಡುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಸೋಮು ಬೇಗ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಸೋಮಿ ಏನಾದರೂ ಕರಿದ ತಿಂಡಿ ಮಾಡ್ತೀಯಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವಳು ಇಲ್ಲ ಅಂತಾಳೆ. ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ನಿಮ್ಮಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾರೇ ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತಾಳೆ. ನನ್ನ ಹತ್ರ ಇದ್ದ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲ ಖರ್ಚಾಗಿಹೋಯ್ತು. ನಿನ್ನತ್ರ ದುಡ್ಡು ಇದ್ರೆ ಕೊಡೇ ಅಂದಾಗ ಅವಳು ಇಲ್ಲ ಅಂತಾಳೆ. ಮನೆಗೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬರ್ತಾರೆ ಏನಾದರೂ ಸ್ವೆಷಲ್ ಮಾಡೇ ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತಾಳೆ. ಇಂಥಾ ಇಲ್ಲಗಳು ಖಂಡಿತಾ ಸುಖ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಹೊರಗಡೆಯವರು ಏನೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಖ ಇದೆ. ಮನೆಯ ಹೆಂಡತಿ ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ಸರಿ ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಖ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದಾದರೂ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹೊರಗಿನ ಇಲ್ಲಗಳೂ ಖಂಡಿತ ಸುಖ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಯಾವತ್ತಾದರೂ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಬಾರೋ ಪಾರ್ಟಿ ಕೊಡಿಸು ಅಂದಾಗ ಅವನು ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ, ಬಾಸ್ ಹತ್ರ ರಜ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ, ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆಯವನನ್ನು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಬಾಡಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಿ ಅಂದಾಗ ಅವನು ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ, ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಕಥೆ ಬರೆದಿದೀನಿ ಹಾಕ್ತೀರ ಅಂತ ಕೇಳಿದಾಗ ಸಂಪಾದಕರು ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ, ಇಂಥಾ ಕೆಲವು ಇಲ್ಲಗಳು ಸುಖ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇಂಥಾ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವ ಇಲ್ಲಗಳ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೇ ಇಷ್ಟವಿರುವ ಇಲ್ಲಗಳ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೂ ನಾವು ಬದುಕಬೇಕು ಅಲ್ಲೇ. ಆದರೇನು ಮಾಡೋದು, ಸುಖ ದುಃಖೇ ಸಮೇ ಕೃತ್ವಾ ಲಾಭಾಲಾಭೌ ಜಯಾಜಯೌ (ಸುಖ ದುಃಖಗಳನ್ನೂ ಲಾಭ ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಜಯಾಪಜಯಗಳನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಭಾವಿಸಬೇಕು) ಅಂತ ಕೃಷ್ಣ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ (ಎರಡನೇ ಅಧ್ಯಾಯ - ಸಾಂಖ್ಯ ಯೋಗ 38 ನೇ ಉಕ್ತಿ) ಡಾಕ್ಟರು ಹೇಳುವ ಸುಖದಾಯಕವಾದ ಇಲ್ಲಗಳ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ದುಃಖಕರವಾದ ಇಲ್ಲಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು, ಏನಂತೀರ?



ಆಘಾತ

- ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ

ನನ್ನ ಸೋದರಮಾವ ಕೋದಂಡು ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಾರ್ಮಲ್ ಆಗುತ್ತಾನೆ ಅಂತ ನಿಮ್ಮಾನ್ಸ್ ಡಾಕ್ಟರು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕ. ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಅವನು ಅಬ್‌ನಾರ್ಮಲ್ ಹೇಗೆ ಆದ ಅಂತ ನಿಮಗೆ ಹೇಳೋದು ಮರೆತಿದ್ದೆ.

ಕೋದಂಡು ತನ್ನ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಡಿಗ್ರಿಗೆ ಆರಿಸಿದ ವಿಷಯ: “ಭಯೋತ್ಪಾದಕತೆಯಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಮರಣಗಳು” ಅಂತ. ನಾನು ಅವನ ಹಿತ್ಯೆಷಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಕೂಡ ನಾವಿಬ್ಬರೂ “ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಯಾಕಪ್ಪಾ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡೆ? ನಿನ್ನ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಗೈಡ್ ಏನಾದರೂ ಉಗ್ರವಾದಿಯೇನು? ನಿನ್ನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇರುವೆಯನ್ನೂ ಕೊಂದಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯ ನೀನು. ಈ ರೀತಿಯ ಸಂಶೋಧನೆ ನಿನಗೆ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳೋದು ಕಷ್ಟ ಆಗುತ್ತೆ, ಬೇಡಪ್ಪಾ” ಅಂತ ಮಗುವಿಗೆ ಹೇಳೋ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಿ. ಅವನು ಕೇಳಬೇಕೆ? “ನನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದಲು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ” ಅಂತ ಮೊಂಡು ಹಿಡಿದ. ಸರಿ, ಸಂಶೋಧನೆ ಶುರುವಾಯಿತು. ಪೇಪರ್ಸ್, ಟೀವಿ ಎಡಬಿಡದೆ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲಿ-ಯಾರು-ಯಾವ ರೀತಿ ಉಗ್ರರ ಕೈಲಿ ಸತ್ತರು - ಅಂತ ನೋಟ್ಸ್ ಬರೆಯೋಕ್ಕೆ ಶುರುಮಾಡಿದ. ಗೂಗಲ್ಸ್ ವೆಬ್‌ಸೈಟಿನಲ್ಲೂ ಹುಡುಕಿದ. ಗೂಗಲ್ಸ್ ವಿಷಯ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ? ಸತ್ತವರಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಗುಂಡುಗಳು ತಗಲಿತು, ಎಲ್ಲಿ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಯ್ತು, ಅವರ ಚಪ್ಪಲಿಗಳು ಎಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು... ಇತ್ಯಾದಿ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಕೋದಂಡುವಿಗೆ ಒದಗಿಸ್ತು.

100 ಪೇಜಿನ ಲೇಖಿಕ್ ನೋಟ್ ಬುಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಶುರುವಾದ ಕೋದಂಡುವಿನ ನೋಟ್ಸ್ ಈಗ ಏನೂರು ಪೇಜಿನ ಬೌಂಡ್ ಬುಕ್ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ಆಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನ ನೋಟ್ಸ್‌ನ ಓದಿದೆ. ನನಗೇ ಹೆದರಿಕೆ ಆಯ್ತು.

ಬಾಂಬೆ ಸೀರಿಯಲ್ ಬ್ಲಾಸ್ಟ್‌ನಂ. 1... ಸಾವುಗಳು; ... ತಲೆ ಏಟುಗಳು; ... ಕೈಕಾಲು ಜಖಂ; ಚಪ್ಪಲಿಗಳು

ಬಾಂಬೆ ಸೀರಿಯಲ್ ಬ್ಲಾಸ್ಟ್‌ನಂ. 2 Ditto

ಬೆಂಗಳೂರು ಸೀರಿಯಲ್ ಬ್ಲಾಸ್ಟ್‌ನಂ. 1 Ditto

ಹೀಗೆ ಕಾನ್‌ಪುರ, ದೆಹಲಿ, ವಾರಣಾಸಿ, ಕೊಯಂಬತ್ತೂರು, ಗೌಹತಿ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಅಂತ ಹನುಮಂತನ ಬಾಲದ ಹಾಗೇ ಎಂಟ್ರಿಗಳಿದ್ದವು. “ಸಾಕು ನಿಲ್ಲಿಸಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆ” ಅಂತ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದೆ. “ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ದಿನನಿತ್ಯ ಮಾಹಿತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗ್ತಾ ಇರೋವಾಗ ನನ್ನ ಬರಹಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಳೆ ಬರ್ತಾ ಇದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ಗಂತೂ ಬಹಳ ಖುಷಿಯಾಗಿದೆ” ಅಂತೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಸಮಜಾಯಿಸಿ ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನ ಮುಂದುವರಿಸಿದ.

ಈ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೆಂಡ್ತಿ, ನಿಮ್ಮಾನ್ಸ್ ಡಾಕ್ಟರ್ enter ಆಗಿದ್ದು ಅವನ ಹೆಂಡ್ತಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು “ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಇವರು ಯಾಕೋ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ AK-47, ಗುಂಡು, ಆಂಬುಲೆನ್ಸ್, ಚಪ್ಪಲಿ, ಪಿ. ಚಿದಂಬರಂ, ತಾಲಿಬಾನ್, ಆಲ್ ಬೈದಾ, ಕೈ, ಕಾಲು, ತಲೆ ಅಂತ ಕೂಗಾಡ್ತಿರಾರೆ. ಊಟ ತಿಂಡಿ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಟೀವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಮರಣದ ಸುದ್ದಿ ಬಂದರೆ ಟ್ವಿ ಗ್ರೇಟ್!! ಅಂತಾರೆ. ಏನ್ನಾಡೋದು?” ಅಂತ ಅತ್ತಳು. ಡಾಕ್ಟರ್‌ನ ನೋಡಲೇಬೇಕು ಅಂತ ಅಂದಾಗ ಅವನೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಂದ. ಡಾಕ್ಟರು ಅವನನ್ನ ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ “ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ವಿಷಯವನ್ನ ತುಂಬಾ ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಂಬಾ Strain ಆಗಿದೆ. ಆರು ತಿಂಗಳು ಏನೂ ಮಾಡದೇ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೋಗೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೇದು” ಅಂತ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು.

ಕೋದಂಡು “ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಡಾಕ್ಟರ್? ಮುಂದಿನ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ಸರಣಿ ಮ್ಯಾಚ್‌ಗಳಿವೆ. ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ ಡೇ ಪೆರೇಡ್ ಇದೆ. ಇಲೆಕ್ಷನ್ ಇದೆ. ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮರಣಗಳಾಗಬೇಕು, ಏನು ಕತೆ? ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ!” ಅಂತ ಕೂಗಾಡಿದ. ಡಾಕ್ಟರು ಸರಿ, ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾಯಿಸಿ. “ವಿಶ್ವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಮರಣಗಳ ಒಂದು ಅವಲೋಕನ” ಎಂದೋ ಏನೋ, ಒಂದು ಉಪಸಂಹಾರ ಬರೆಯಿರಿ. ಭಾರತದ ಹೊರಗಡೆ ಜನ ಹೇಗೆ ಸಾಯ್ತಾರೆ ಅಂತ ತಡಕಾಡಿ ನಿಮಗೂ ಒಂದು Change ಆದಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಅಂದರು.

ಕೋದಂಡು ಮನಸ್ಸು ಭಾರತದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಐನೂರು ಪುಟದ ನೋಟ್ ಬುಕ್ ಕೊಂಡೊಂಡ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಹಳೇ ಕತೆಯೇ! ಗ್ಲಾಸ್ಕೋನಲ್ಲಿ ಗುಂಡು; ವಿರ್ಜಿನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಶೂಟ್ ಔಟ್; ರ್ವಾಂಡಾದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೂರು ಜನರಿಗೆ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ವೀಸಾ; ಬಾಗ್ದಾದಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮಸೀದಿಗಳ ಪತನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂರು ಜನಕ್ಕೆ non-returnable tickets, ಉ.ಶ್ರೀಲಂಕಾದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಉಗ್ರರ ಕೊಲೆ, ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ.. ಇಂಡೋನೇಶ್ಯಾದಲ್ಲಿ.. ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ... ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಬೆಳಿತಾ ಹೋಯ್ತು. ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕೋದಂಡು 15 Kg ತೂಕವನ್ನು ಬೇರೆ ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಹುಡುಗ ದೀಪಾವಳಿ ದಿನ ಟಾಯ್‌ಗನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದ ಕಾರಣ ಅಂತ ಬೆದರಿದ ಪಮೋರಿಯನ್ ಮರಿಯ ತರಹ ಕೋದಂಡು ಮಂಚದ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗಿದ್ದ.

ಅವನನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ್ವಿ. ಈ ಸಲ ಏನೂ ತಕರಾರು ಮಾಡದೆ ರೆಸ್ತ್ ತೋಗೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಕೊಟ್ಟ ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನ ನುಂಗಿಕೊಂಡು Smile TV, Cartoon Network, Pogo ಚಾನೆಲ್ಸ್‌ನ ನೋಡೋಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ. ಒಂದು ದಿನ ಅಷ್ಟೇ! ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೆ ಬಿ.ಬಿ.ಸಿ, ಸಿ.ಎನ್.ಎನ್, ಪಾಕ್ ಟೀವಿ, NDTV ಕಡೆ ವಾಲಿತು! ಇನ್ನೊಂದು ಐನೂರು ಪೇಜಿನ ನೋಟ್ ಬುಕ್ ಮನೇಗೆ ಬಂತು.

ಇರಿ, ಇರಿ, ಆಘಾತ ಆಗಿದ್ದು ಇದರಿಂದಲ್ಲ! ಒಂದು ದಿನ ಚಾರ್ಟರ್ಡ್ ಆಕೌಂಟೆಂಟ್ ತರಹ ಮರಣಗಳನ್ನ ಟ್ಯಾಲಿ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಅವನ ಗಮನ CNN ಚಾನೆಲ್ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬರ್ರಿದ್ದ ಸುದ್ದಿ: ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಎಂಟು

ಮಕ್ಕಳುಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು ಅಂತ! ಆಗಲೇ ಕೋದಂಡು ಅಯ್ಯೋ!! ಅಂತ ಚೀರಿ ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದು.

ಸರಿ, ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನಾಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಟ್ರಿಪ್ ಮಾಡಿದ್ದು. ಡಾಕ್ಟರು ಏನಾಯ್ತು ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸಿ “ಏನೂ ಗಾಬರಿ ಆಗಬೇಡಿ. ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಪ್ರಪಂಚಾದ್ಯಂತ ಆಗಿದ್ದ ಮರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಿನ ನಿತ್ಯ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಮಿ|| ಕೋದಂಡು ಅವರಿಗೆ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಸಾಯ್ತಾರೆ ಹೊರತು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ ಅನ್ನೋ ವಿಷಯವೇ ತಲೇಲಿ ಅಳಿಸಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಈಗ ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಆ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾ ಮಹಿಳೆ - God bless her - ಎಂಟು ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಹಡೆದಳು ಅನ್ನೋ ಸುದ್ದಿಯಿಂದ ಕೋದಂಡೂ ಅವರಿಗೆ ಶಾಕ್ ಆಗಿದೆ.

“ಏನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಮೆಟರ್ನಿಟಿ ಹೋಮ್‌ಗಳ ಒಳಗೆ ಅವರನ್ನ ಓಡಾಡಿಸಿ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ಒಂದು ಮಗು ಹುಟ್ಟುತ್ತೆ. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನ ಅವರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ” ಅಂತ ಸೂಚಿಸಿದರು.

ಕೋದಂಡು ಹೆಂಡತಿ ಆತಂಕದಿಂದ “ಕೇಸು ಸೀರಿಯಸ್ ಅಲ್ಲಾ ತಾನೇ ಡಾಕ್ಟರ್?” ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು.

ಡಾಕ್ಟರು “ಅಯ್ಯೋ ಏನಿಲ್ಲಮ್ಮ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಇದೇ ತರದ ಕೇಸ್ ಇನ್ನೊಂದು ಬಂದಿತ್ತು. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ - ಗೈಡ್ ಅಂತೆ ಆತ. ಅವರನ್ನೂ ಮೆಟರ್ನಿಟಿ ಹೋಮ್‌ಗಳಿಗೇ ಕಳಿಸಿದ್ದೆ. ಅವರ ಪುಣ್ಯ ನೋಡಿ. ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಅವಳಿ ಜವಳಿ ಕೇಸುಗಳೂ ಇದ್ದವಂತೆ. ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಒಂದು ರೀತಿ ಸಮತೋಲನವಾಗಿ ಸಾಯೋರಗಿಂತ ಹುಟ್ಟೋರೇ ಜಾಸ್ತಿ ಅಂತ ನಂಬಿಕೆ ಬಂದು ಈಗ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಓಡಾಡ್ಕೊಂಡಿದಾರೆ” ಅಂತ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಆಗಲೇ ಕೋದಂಡು ಹೆಂಡ್ತಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆ ಕಂಡಿದ್ದು. “ಡಾಕ್ಟರೇ, ನಾನೂ expecting ಉ. ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನ್ರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲೆ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು. ಡಾಕ್ಟರು “ಖಂಡಿತವಾಗಿ! ಮಿ. ಕೋದಂಡೂಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೇನು ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೇಕು? Everything will be all night! Congratulations! ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರನ್ನು ನಾರ್ಮಲ್ ಆಗಿ ಹ್ಯಾಪಿ ಫಾದರ್ ಆಗೋ ಕನಸಿಗೆ ಬರ್ತಾರೆ!” ಅಂತ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು. ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆದಿದ್ದು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳ ಹಿಂದೆ.

Latest ಸುದ್ದಿ ಏನು ಗೊತ್ತೆ? ಕೋದಂಡು ಈಗ ಜಂಬದ ತಂದೆ ಆಗಿದಾನೆ. Ph.d ಕೈ ಬಿಟ್ಟು M.Sc ಗೇ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಅವನ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಏನಾದ್ರೂ ಅಂದ್ರಾ? ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರ ಮಗಳಿಗೆ ಅವಳಿ ಜವಳಿ ಆಯ್ತಂತೆ. ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಜತೆ ಹಾಯಾಗಿ ಇರೋಣ ಅಂತ early retirement ತೋಗೊಂಡು ಪತ್ನಿ ಸಮೇತರಾಗಿ ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ವಲಸೆ ಹೋದರಂತೆ.

ಕೋದಂಡು ಹೆಂಡ್ತಿ Second time expecting ಅನ್ನೋದೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು ಆದಾಗ ಖಂಡಿತಾ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸ್ತೀನಿ.



ನನಗೊಂದು ಓಟು ಕೊಡಿ!

- ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್

ಶಾಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮುಗಿದು ರಜೆ ಬಂತು. ಹಿಂದೆಯೇ ಬೇಸಿಗೆ ಬಿಸಿಲು ಬಂತು. ಗಾಳಿ ಆಂಜನೇಯ ದೇಗುಲದ ಜಾತ್ರೆ, ಕರಗದ ಜಾತ್ರೆ, ನೂರೆಂಟು ರಥಗಳ ಜಾತ್ರೆ, ಅಲಸೂರು ಹೂವಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಹೀಗೆ ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಜಾತ್ರೆಗಳ ಸಾಲು. ಜನರ ಸಮೂಹ, ಮೆರವಣಿಗೆ ಒಂದೇ ಎರಡೇ? ಇದು ಸಾಲದು ಎಂದು, ಚುನಾವಣೆ ಬಂತು. ಚುನಾವಣೆ ಆರ್ಭಟ ಯಾವ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಕಡಿಮೆ ನೀವೇ ಹೇಳಿ! ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಮೆರವಣಿಗೆ, ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಬಾವುಟ ಹಿಡಿದ ಜನರ ಮೆರವಣಿಗೆ, ಘೋಷಣೆಗಳು. ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಆರೋಪ - ಪ್ರತ್ಯಾರೋಪ ಭಾಷಣಗಳು. ಜನರಿಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಮನರಂಜನೆ ಬೇಕೆ?

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಎ/ಸಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪೇಪರ್ ಓದುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ ದಡಬಡನೆ ನನ್ನ ಗೆಲೆಯ ಚಿಂತಾಮಣಿ ದೇಶಾವರಿ ನಗೆ ಬೀರುತ್ತಾ ಬಂದ.

‘ಬಾರಯ್ಯ ಕುಳಿತುಕೋ!’ ಎಂದೆ. ‘ಇದೇನು ನನಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಉಪಚಾರ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀಯ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ‘ಪೇಪರ್ ನೋಡಿದ್ದಾ?’ ಎಂದ. ‘ಈಗ ತಾನೇ ಓದ್ತಾ ಇದ್ದೆ’ ಎಂದೆ. ‘ಏನನ್ಯಾಯ ಅಲ್ವಾ?’ ಎಂದ. ‘ಯಾಕೆ ಏನಾಯಿತು?’ ಎಂದೆ ಕನ್ನಡಕ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು. ‘ಅಲ್ಲ ಕಣಯ್ಯಾ! ಎಲ್ಲಾರೂ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಿದ್ದೇ ನಿಂತಿದ್ದು’ ಎಂದ.

“ನಿಲ್ಲಲಿ ಬಿಡಯ್ಯ ಗೋಡಾ ಹೈ, ಮೈದಾನ್ ಹೈ, ಅವರ ಇಷ್ಟ ನಿನ್ನದೇನು ಅಭ್ಯಂತರ?”

“ಇದೇನು ಹೀಗೆ ಹೇಳ್ತೀಯಾ? ಇದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆ ನಿನಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೇ?” ನಾನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅವನ ಮುಖ ನೋಡಿದೆ.

“ಅದೇ ಕಣಯ್ಯಾ, ಸಿನಿಮಾದವರೂ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳೂ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ, ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಮೇಷ್ಟ್ರು, ವಿಮಾನ ಓಡಿಸುವವರು, ಬಸ್ ಓಡಿಸುವವರು, ರೈಲು ಬಿಟ್ಟವರು, ಕಾಫಿ ತೋಟದವರು, ಜಾತಿಗೊಬ್ಬರು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ”

“ಇರಲಿ ಬಿಡು, ಅವರ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಅವರು ನಿಂತುಕೊಂಡರೆ ನಿನ್ನದೇನು?”

“ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೀಗಿರೋದು!”

“ನನಗೆ ತಿಳೀಲಿಲ್ಲ ನೀನೇ ಹೇಳಯ್ಯ ಮಹಾರಾಯ!”

“ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು, ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಸಾಹಿತಿಗಳು ನಿಂತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಈ ಚುನಾವಣೆಲಿ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳ ಕೊರತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ?”

“ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗ್ಯಾಕಯ್ಯ ರಾಜಕಾರಣ?”

“ಹೀಗಾಗಿಯೇ ನಾವು ಹಿಂದುಳಿದಿರುವುದು!”

“ಅದಕ್ಕೆ ಈಗೇನು ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತೀಯ?”

“ಆ ಕೊರತೆ ನೀಗಿಸಲು ನಾನು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿದ್ದೀನಿ!” ಎಂದ ಎ/ಸಿ ಚಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಬೆವರು ಎದ್ದು ನಿಂತೆ.

“ಗಾಬರಿಯಾಗಬೇಡ ಕುಳಿತುಕೋ! ನೀನು ನನ್ನ ಜೊತೆಗಿದ್ದು ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಬೇಕು” ಎಂದ.

“ಅಲ್ಲ ಕಣಯ್ಯ ಕ.ಸಾ.ಪ. ಚುನಾವಣೆ ನಿಲ್ಲು ಅಂದ್ರೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ ಈಗೇನು?”

“ಇಲ್ಲಿ ಮಾತಿಗೊಂದು ಕೋಟಿ ಕಣಯ್ಯ, ಸೋಷಿಯಲ್ ಸ್ಟೇಟಸ್ ಹೆಚ್ಚುತ್ತೆ. ಪತ್ರಿಕೆ, ಟಿ.ವಿಗಳಲ್ಲಿ ರಂಜನೀಯ ವರದಿಗಳು ಬಂದು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಪಕ್ಷೇತರನಾಗಿ ಗೆದ್ದರಂತೂ ಖಂಡಿತ ಸಚಿವ ಪದವಿ ಏನು ಹೇಳ್ತೀಯ?”

“ಬೇಡಕಣಯ್ಯ, ರಾಜಕೀಯ ನಮಗೆ ಒಗ್ಗೊಲ್ಲ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು” ಎಂದೆ.

ಭಲಬಿಡು ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನಂತೆ, ಚಿಂತಾಮಣಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಾಮಪತ್ರ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಬಂದ. ಅವನ ಚಿನ್ನೆ ‘ಪುಸ್ತಕ’. ಕರಪತ್ರಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಬೀದಿಬೀದಿಗೆ ಹಂಚುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ. ನಿತ್ಯ ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಚಾರ. ಅವನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು! ತಾನು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ “ನಾನೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿ - ನನಗೊಂದು ಓಟು ಕೊಡಿ” ಎಂದು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದ.

‘ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಯೇ?’ ಎಂದರು ಕೆಲವರು. ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಬದಲು ಬೇರೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬಾರದಿತ್ತೇ? ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರ ಸಲಹೆ.

‘ನಮಗೆ ಕನ್ನಡ ಓದಲು ಬರೋಲ್ಲ ನಾವು ಕನ್ನಡಿಗರೇ - ಈ ಐಟಿಬಿಟಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಬಳಕೆನೇ ಇಲ್ಲ ನೋಡಿ’ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಉವಾಚ. ‘ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕ ಓದಲು ಯಾರಿಗೆ ಟೈಮಿದೆ ಹೇಳಿ ಪೇಪರ್ ಓದಲು ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲ’ ಎಂದವರು ಕೆಲವರು.

‘ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದಿದ್ದೀರಾ? ಅಬ್ಬ ಮೆಚ್ಚಬೇಕು. ಯಾವುದಾದರೂ ಸಿನಿಮಾ ಆಗಿದೆಯಾ? ಸೀರಿಯಲ್ ಆಗಿದೆಯಾ?’ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆ.

ರೋಡ್ ಪೋ, ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಭಾಷಣಗಳು ನಡೆದವು. ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಕಡೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದೆ. ಚಿಂತಾಮಣಿ ಸ್ಲೋಗನ್ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಏನಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರೆ ‘ನಾಗರಿಕರೇ ನನಗೊಂದು ಓಟು ಕೊಡಿ!’

ಪ್ರಚಾರ ಮುಗಿದು; ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದು, ನಗರ ತಣ್ಣಗಾಯಿತು. ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಮಳೆಯೂ ಬಂದು ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು. ಚಿಂತಾಮಣಿ ಇದ್ದ ಜಮೀನು ಮಾರಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದ ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂತು. ಚಿಂತಾಮಣಿ ಠೇವಣಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವನು ನಾಗರಿಕರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಕೊಂಡಂತೆ, ಅವನಿಗೆ ಬಂದ ಓಟು ‘ಒಂದೇ ಒಂದು!’ ಒಂದು ಓಟು ಮಾತ್ರ ಬಂದಿತ್ತು!? ಯಾರದ್ದಿರಬಹುದು?!



ಹರನಾಥನ ಗ್ರಾಹಕನ ಸೇವೆ

- ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್

ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧಿ ಪೋಟೊ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಗ್ರಾಹಕನೇ ಆರಾಧ್ಯದೇವತೆ, ಗ್ರಾಹಕನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಸರಿ (customer is always right) ಎಂಬ ಧ್ಯೇಯ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದು (ನೇತುಹಾಕಿಕೊಂಡಿರೋದು - ಗಾಂಧಿ ಒಬ್ಬ ನೇತನಾದ್ದರಿಂದ) ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಕಾಣಬಹುದು. ವ್ಯವಹಾರ ಕುದರಲಿ ಎಂಬಾಸೆಯಿಂದ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಗ್ರಾಹಕರ ವಾರ/ಸಪ್ತಾಹವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಸ್ಪಮರ್ಸ್ ವೀಕ್ ಅಂದಾಗ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯ week ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು weak ದುರ್ಬಲ ಎಂದಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಉಂಟು. ಅದೆಲ್ಲಾ ಟಿ.ಎನ್. ಸೀತಾರಾಮ್ ಹೇಳುವಂತೆ ಬಿಡಿ ಅಥವಾ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಡಿ! ನಾವು ಹೇಳಹೊರಟಿರುವುದು ಗ್ರಾಹಕರ ಸೇವೆ ಬಗ್ಗೆ.

ಗ್ರಾಹಕರ ಸೇವೆ ಎಂದರೆ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನ ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಗ್ರಾಹಕರಿಗಾಗಿ ನೀಡುವ ಸೇವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಹರನಾಥನದು ಅಸಮಾನ್ಯ ಸೇವೆ ಅಂದರೆ... ಬೇಡ ಡಿಟೈಲ್ಸ್ ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಾರದು ವಿವರ ಓದಿ. ನಮ್ಮ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಗ್ರಾಹಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರ ಮಿಲ್ಸ್‌ನ ಪರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಬಂದು ಒಂದೆರಡು ತಾಸು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಆಫೀಸರ್ ಡೆಸ್ಕ್‌ಗೆ ಮತ್ತೆ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಬಳಿ, ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಕ್ಯಾಬಿನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಚೆಕ್‌ಗಳನ್ನು ಬಿಲ್‌ಗಳನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕಡೆಗೆ ಕ್ಯಾಷ್ ಕ್ಯಾಬಿನ್ ಒಳಗೂ ಹೋಗಿ ಹಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮುಕ್ತ ಪರವಾನಗಿ. ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಅವರೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಎನಿಸುವಷ್ಟು 'ಒಳನಾಟ' - ಒಡನಾಟದ ತತ್ಸಮವಲ್ಲ ಹೊಸ ಪದ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಒಳಗೆ ಸಲೀಸಾಗಿ ಓಡಾಡುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ಒಮ್ಮೆ ಹೊಸ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಬಂದಾಗ ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಒಮ್ಮೆ "ಏನ್ರೀ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾಪತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರಿ?" ನಂತರ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಅತಿಮುಖ್ಯ ಗ್ರಾಹಕರಾದ ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರ್ ಮಿಲ್ಸ್‌ನ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರೆಂದು. ಗ್ರಾಹಕ ಸೇವೆ ಅಂದರೆ ಗ್ರಾಹಕರಿಂದಲೇ ಸೇವೆ ಎಂದರ್ಥವೇ ಎಂಬ ಗೊಂದಲವೂ ಆಯಿತು ಹೊಸ ಮ್ಯಾನೇಜರ್‌ಗೆ. ಇಂತಹವರಿಂದ ಹರನಾಥನಂತಹ ಕೆಳದರ್ಜೆ ನೌಕರರಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ, ಹರ್ಷ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹೀಗೆ ಅವರನ್ನು ಪಕ್ಕದ ಹೋಟೆಲ್‌ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿ ಸೇವೆ ಕೂಡ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹರನಾಥ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಅವನು ಹಿಂದೆ ಮಿಲಿಟರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಗ್ರಾಹಕ ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವೆಲಿಕಂ ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಅರ್ಥಾತ್ ಮೊದಲ ಕಾಫಿ!

ಬಲವರ್ಧನ್ ಎಂಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಗ್ರಾಹಕ ನಮ್ಮ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟರೆಂದರೆ ಅಂದು ನೌಕರರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಾಫಿ ಸಮಾರಾಧನೆ. “ಸಾರ್ ನೀವು ನಮ್ಮ ಠೇವಣಿದಾರರು, ನೀವು ಕಾಫಿ ಕೊಡಿಸಬಾರದು, ನಾವು ಕೊಡಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ನಾವ್ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ “ಯಾರು ತರಿಸಿದರೇನು? ನೀವು ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನನ್ನನ್ನ ನನ್ನ ದುಡ್ಡನ್ನ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ನಾನು ಕೊಡಿಸಿದರೇನು ತಪ್ಪು” ಹರನಾಥ ಹೋಗಿ ಹತ್ತು ಕಾಫಿ ಆದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಲವರ್ಧನ್‌ಗೆ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ ಹೇರಳವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೆ ಗ್ರಾಹಕರ ವಿಷಯವನ್ನು ಗೌಪ್ಯ ಮಾಡದ ಆರೋಪ ಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ನನ್ನ ಸಹದ್ಯೋಗಿ ಅರಸು ಆಗಾಗ್ಗೆ “ಸಾರ್ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು” ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. “ಬೇಡಪ್ಪ ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ ಈ ಮುದುಕ. ಬೇಗ ಸತ್ತುಹೋಗ್ತಾನೆ ಅಂತಾ ಕನಸು ಕಾಣಬೇಡ. ನಾನು ದುಬಾರಿ ಕೂಡ ನನ್ನ ಸಾಕೋದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ” ಎಂದು ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಾಸ್ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ತರದೆ ತಮ್ಮ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಎಷ್ಟಿದೆ ಅಂತಾ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅಂದಿನ ಬಡ್ಡಿ ದರ ಕೇಳುವುದು ಅವರ ಹವ್ಯಾಸ. “ಉಳಿತಾಯ ಖಾತೆಗೆ ಅದೇನ್ ಅಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಕಮ್ಮಿ ಕೊಡ್ತೀರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಫಿಕ್ಸ್ಡ್ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಮಾಡಲು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸರಿ ತಕ್ಷಣ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನೆರಡು ದಿನ ಬಿಟ್ಟುಬಂದು “ನೋಡಪ್ಪ ನನಗೆ ನೀವು ಸಾಲ ಕೊಡ್ತೀರಾ?” ಅಂತಾ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. “ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ಬೇಕು ಹೇಳಿ ಸಾರ್, ನಿಮಗಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದಾಗ ‘ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಸಾಕು’ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿ ಉಳಿತಾಯ ಖಾತೆಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು “ಸಾಲಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ?” ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವ ಬಡ್ಡಿದರದ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡ 2 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದಾಗ “ಬೇಡಪ್ಪ ನಿಮ್ಮ ಸಾಲ, ಬಡ್ಡಿ ತುಂಬ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕ್ತಿರಪ್ಪ ಅದು ನನ್ನ ಹಣದ ಮೇಲೆ ನನಗೇ ಬಡ್ಡಿನಾ ನಿಮ್ಮ ಸಾಲ ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಒಂದೆರಡು ದಿನದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಹಣದ ವ್ಯವಹಾರವೂ ಒಂದು ಮೋಜಿನ ಆಟ. ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವ ಆಟ. ನಾವು ಅವರ ಒಳ್ಳೆ ಗುಣಕ್ಕೆ ಆತ್ಮೀಯತೆಗೆ, ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಅವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಇಟ್ಟ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ನಗುನಗುತ್ತಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಗೊಣಗಾಟವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಯಾರಾದರೂ ಕಾಣದಿದ್ದರೆ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹುಷಾರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರ ವಿಳಾಸ ಪಡೆದು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಜವಾನನಿಂದ ಮ್ಯಾನೇಜರ್‌ತನಕ ಯಾರಾದರೂ ಸರಿ. ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಕೋಲೂರುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಅವರಿಗೆ ಸುಸ್ತಾಗಿದೆ ಹುಷಾರಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಹರನಾಥನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಪ್ರೀತಿ ಬಂತೂ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವರ ಕೈ ಹಿಡಿದ. ಅವನ ಆಕಾರಕ್ಕೆ, ಹಿಡಿದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಮುದುಕರು ಆಯ ತಪ್ಪಿದರು ಬೀಳುವುದರಲ್ಲಿದ್ದರು ಊರುಗೋಲು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. ನಾನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ

ಅನಾಮತ ತಪ್ಪಿತು. “ಅಲ್ಲಯ್ಯ, ನೀನು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಯಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಮಿಲಿಟರಿ ಸಾಹಸ ಇಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಬೇಡ” ಎಂದು ಬೈದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಲವರ್ಧನ್ “ಪಾಪ, ಅವನನ್ನು ಏಕೆ ಬೈಯುತ್ತೀರಿ, ಅವನ ಉದ್ದೇಶ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆ ಗ್ರಾಹಕ ಸೇವೆ ಅಲ್ವೆ ಮಾಡುವ ರೀತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು” ಎಂದು ಬೊಚ್ಚುಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಾಯಿತುಂಬ ನಕ್ಕರು.

ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಬಂದು ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ನಾವು ತರಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದಿ ಒಂದೆರಡು ತಾಸು ರೆಸ್ತ್ ಪಡೆದು ಹೋಗುವ ಒಬ್ಬ ಗ್ರಾಹಕ ಬಂದ ತಕ್ಷಣವೇ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೂ ಚಾಕೋಲೆಟ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಸರು ಕೇಶವಮೂರ್ತಿಯಾದರೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚಾಕೋಲೆಟ್ ಅಥವಾ ಪೆಪ್ಪರ್‌ಮೆಂಟ್ ತಾತ ಆಗಿದ್ದರು. ಈ ಸಿಹಿ ಹಂಚುವ ಕಾರ್ಯ ಹರನಾಥನದು. ಯಾರಾದರೂ ರಜದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೆ ಆ ಪೆಪ್ಪರ್‌ಮೆಂಟ್ ಹರನಾಥನ ಜೋಬಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಜೋಬು ಶೋಧನೆಗೆ! ಅವರನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಲ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸುವುದು ಆಟೊ ಹತ್ತಿಸಿ ಬರುವುದು ಹರನಾಥನ ರೊಟೇನ್. ಎಷ್ಟೋಸಾರಿ ಹತ್ತೊ ಐದೊ ಅವನಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಶ್ರೀನಾಥ “ಎಷ್ಟು ಕಮಾಯಿ?” ಎಂದು ಭೇಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ “ಏನ್ಸಾರ್ ಅವರು ನಮ್ಮಪ್ಪನ ತರಹ ಇದ್ದಾರೆ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ನಾನು ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೀನಾ? ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳಿದರೆ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಏನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಾರೆ?” ಎಂದು ತನ್ನ ವಕ್ರದಂತ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹರನಾಥನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಹತ್ತರ ನೋಟು ಇಣುಕುತ್ತಿತ್ತು.

ಹರನಾಥ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಗ್ರಾಹಕ ಸೇವೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸೇವಾಶುಲ್ಕ ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಲವಂತವಿಲ್ಲವಾದರೂ ವಿಧಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ.



ಇಂಟರ್ನೆಟ್

ಇಂದು ಎಂಥಾ ತುರ್ತಿನ
ದಿನಗಳು ಅಂತೀನಿ
ಎಲ್ಲದ್ದಿಕ್ಕೂ ಇಂಟರ್ನೆಟ್
ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿ ನೋಡೋದು
ಮೆಚ್ಚೋದು, ಮಾತುಕತೆ ಎಲ್ಲ
ಇಂಟರ್ನೆಟ್
ಕಡೆಗೆ ಮದುವೆ ಮಧುಚಂದ್ರ
ಕೂಡಾ ಇಂಟರ್ನೆಟ್

ಸ್ವಗತ

- ವಿ. ರಮೇಶ ಕಾರಂತ

ಊರ್ಟ್ ಊರಿಗೆ ಬಂದೆ ನಾ ಪರ್ದೇಸಿ
ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟೆ ಬಣ್ಣೇಡ್ ಅಂಬಾಂಗ್ಯಾತ್ ಫಜೇತಿ
ಒಳ್ಳೇವ್ರ ತಾವ್ ಹೋಯಿಲ್ಲ ನಾ
ಕೆಟ್ಟವನ್ ಹೊಕ್ಕ ನಾ ಸೇರ್ಪ್ಪಂಡಿಲ್ಲೆ
ನನ್ನಷ್ಟ್ ಕಟ್ಟಿದ್ದೆ ನಂದೆ ನಾ ಕ್ವಾಟೆ
ಅದ್ನಾಯಿ ಬಲಿಕೊಟ್ಟೆ ನಂದೆಲ್ಲಾ ಈ ಪಾಟಿ

ಅವಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ಅಂದೇನು ಮೆರ್ದವ್ವಲ್ಲ ನಾ
ಕೊಡ್ಲಿಲ್ಲ ಅಂದೇನು ಕೊರಗ್ಲಿಲ್ಲ ಚೂರು
ಇದ್ದವನ್ ಕಂಡು ಕರಬ್ಬಿಲ್ಲೆ ನನ್ನಾಣೆ
ಇದ್ದಿದ್ದೆ ಬದ್ಲಿದ್ದೆ ಅಂಬೂದು ತಿಳಿದಂಗ್ಗೆ

ನನ್ನೆಂಡಿ ನನ್ನಕ್ಕೆ ನನ್‌ಬಾಯಿ ಕಿವಿಯು
ಬರ್ದಿದ್ದು ಓದಿದ್ದು ಹಾಡಿದ್ದು ಅವರ್ಮಂದೆ
ಅವ್ರಾಯೆ ಬಂದವ್ರೀಗ್ ನಂಗೊತ್ತಿದ್ದನ್ ನಾ ಹೇಳಿದ್ದೆ
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂದೇಳಿ ಸರದಿದ್ದೆ

ಅಲ್ಲೊಂಚೂರ್ ಇಲ್ಲೊಂಚೂರ್ ಪೇಪರಿಗೂ ಕಳ್ಳಿದ್ದೆ
ಕಳ್ಳಿದ್ದು ಬೆಳಕ್ ಕಂಡ್ತೊ ಅದ್ನೂ ನಾ ತಲಿಕೆಡ್ಸಂಡಿಲ್ಲೆ
ಹಾಂಗಂತ ಓದೂದು ಬರೆಯೂದು ಕೈಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಇಂದೂ
ಬರಿಕಂಬು ಹಟ ಇಲ್ಲೆ ಕವಿ ಅನಿಸ್ಕಂಬ ಚಪಲಿಲ್ಲೆ

ನಿಂತಲ್ಲಿ ಕುಂತಲ್ಲಿ ಈಗ್ಲೂ ನಾ ಹಾಡ್ತೆ ಪದವ
ಕಂಡೋರು ಬರ್ದಂಡ್ರೆ ಉಳ್ಳೀತ್ ಅದ್ನ್ ಇಷ್ಟಜೀವ
ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಹೋಯ್ತಂತ ಬ್ಯಾಸರಿಲ್ಲೆ ನನ್ನೆ
ಅವ್ವಿಚ್ಚೆ ಇದ್ದಾಂಗಿ ಆತ್ ಅಂತಿದ್ದೆ ಸುಮ್ಮೆ

ಇಸ್ವಾಸಕ್ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಕರೊದೊಂದ್ ಕೆಟ್ಟುಣ
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದು ಹೇಳಿದ್ದೊಂದ್ ದುರುಣ
ಪರ್ದಂಚಾನ್ ಪಿರಿತ್ಸೋದೊಂದ್ ನನ್ ಹೇಸ್ಸುಣ
ಮನಿ ಮಂದಿಗ್ಯಾತದೆ ನನ್ನ ಹಂಗೊಕ್ಕೊಂದ್ ಕಾರಣ

ರೆಕ್ಕೆ ಬಲಿತಿದ್ದಾಂಗಿ ಹತ್ತಿರಿದ್ದವ್ ದೂರಾ
ಹಕ್ಕಿ ಹಾರಿದ್ದುಂಟು ಮುಷಿ ಪಟ್ಟಿದ್ದೆ ತೀರ
ಯಾರೆಲ್ಲಿದ್ದು ಸುಖವಾಗಿರ್ಲಂತೇ - ಹೀಂಗೆ
ಇಟ್ಟಿರಿ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಆಟಾ ಮುಗಿವರೆ

1. ಹೊಯ್ಲಿಲ್ಲ = ಹೋಗಲಿಲ್ಲ 2. ಹೊಕ್ಕ = ಹತ್ತಿರ, 3. ಕ್ವಾಟಿ = ಕೋಟೆ, 4. ಈ ಪಾಟಿ
= ಈ ರೀತಿ, 5. ಕರಬ್ಬಿಲ್ಲ = ಕರುಬಲಿಲ್ಲ



ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲ

- ವಿ. ಪ್ರಾಣೇಶ್‌ರಾವ್

ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಯೊಬ್ಬರು 'ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲ' ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಎದುರಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಯಾವುವು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವಾದರೂ ನಾನು ಕಂಡು ಕೇಳಿದ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

ಅವನ ನಿತ್ಯಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ನಿಂದನೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಟೀಕಾ ಪ್ರಹಾರ ಅಂತ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಅವನು ತಾನೆ ಏನು ಮಾಡಿಯಾನು? ಭವಿಷ್ಯಪೂರ್ವನಿರ್ಧಾರಿತವಾದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕು. ಅಪ್ಪದು ಅಪ್ಪದು ಬಪ್ಪದು ತಪ್ಪದು ಅಂತ ತೆಪ್ಪಗಿದ್ದ ಭವಿಷ್ಯ ಬರೆಯುವವನು ಹಣೆಬರಹ ಬರೆಯುವವನ ಜೊತೆ ಅದಾವ ರೀತಿಯ ಕನೇಕ್ಷನ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನೋ ಏನೋ ಅವನು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಅವನು ಬರೆದಂತೇ ಆಯಿತು.

ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಹಳ್ಳಿಗುಗ್ಗು ಹೆಚ್ಚಿನ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋಷರ್ ಇಲ್ಲದ ಮೂದೇವಿ. ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂಥರಾ ಮುಶಂಡಿ.

ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸತು. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನಗಿಸಬೇಕು. ಕುಶಾಲು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ರಸಿಕತನದ ಮೂಡಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ದಿನಗಳು ಅವನು ಬೀchi ಯವರ ಭಕ್ತನಾದುದರಿಂದ ಸದಾ ಅವರ ನಗೆಹನಿಗಳನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಹಾಗೇ ಒಂದಿರುಳು ತಿಂಮನ ನಗೆ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ತನ್ನದೇ ನಗೆ ಹನಿ ಎಂಬಂತೆ ಹೇಳಿದ. ತಿಂಮ ಸಂಸಾರ ಸಮೇತ ಹರಿಗೋಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದಾಟುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಪ್ರವಾಹ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. "ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಭಾರದ ಸಾಮಾನು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡಲೆ ನದಿಗೆ ಎಸೆಯಿರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀರು ನುಗ್ಗಿ ಹರಿಗೋಲು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನೀವೆಲ್ಲ ನದಿಯ ಪಾಲಾಗುತ್ತೀರಿ...." ಎಂದು ಹರಿಗೋಲು ನಡೆಸುವವನು ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಡೆಯತೊಡಗಿದ. ಆಯ್ತು ಮಾರಾಯ ಎನ್ನುತ್ತ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮಗಂಟುಗದಡಿ ಸಮೇತ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ನದಿಗೆ ಎಸೆಯತೊಡಗಿದರು. ಆದರೆ ತಿಂಮ ಮಾತ್ರ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಯೋಚಿಸದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ದಪ್ಪಕ್ಕೆ ಭಾರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ನದಿಗೆ ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟ ಜನವೆಲ್ಲ ಹೊ ಹೊ ಎಂದು ಹೊಯ್ಯೊಳ್ಳತೊಡಗಿದರು..... ಎಂದು ಅವನು ಅಳ್ಳೆಬಿರಿವಂತೆ ನಗತೊಡಗಿದ. ಹಾಗೇ ನಗುತ್ತ ಅಂಗಾತ ಮಲಗಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಯಾರೊ ಅಳುತ್ತಿರುವುದು ಕೇಳತೊಡಗಿತು. ಆರೆ ಇದೇನಿದು! ನೀನೇಕೆ ಅಳುತ್ತಿರುವೆ?! ನಗು ಎಂದರೆ ಅಳುವುದೇ?! ಅಂತ ಸಖೇದಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ಎಳೆವೆಂಡಿರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದು "ಅಲ್ಲರಿ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಭಾರವಾದೆನೆ. ನಾನು ಇಷ್ಟಿಲ್ಲ ಅಂತಾದರೆ ಹೇಳಿಬಿಡಿ. ನಾನಿವತ್ತೇ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಏನೋ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಹುಡುಗ. ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಬಾಳಿಸಿಯಾನು ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನೀವು ಹೀಗೆ ಆಡುವುದೇ..." ಅಂತ ಸೊರ್ರ ಬರ್ರ ಎಂದು ಮೂಗು ತೀಟುತ್ತ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು

ಮುಖಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಅವನಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ಹೇಗಪ್ಪಾ ಸಮಾಧಾನಿಸುವುದು ಅಂತ ತೋಚದೆ ಸುಮ್ಮನೇ ಸೂರು ನೋಡುತ್ತಾ ಮಲಗಿದನು.

ಅವನ, ಅವಳ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಒಂದುಷ್ಟು ವರ್ಷಕಳೆದಿವೆ. ಅವಳಿಗೆ ಜೀವನ ಏನೂ ಅಂತ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವಳದು ಒಂದೇ ಸಲಹೆ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡೋಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಾಸ್ಯ ಇಷ್ಟವಾಗಲ್ಲ... ಹೀಗೆ ಅವಳು ಎಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರೂ ಅವನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಅವನು ಹಾಸ್ಯಸಾಹಿತಿ. ಹಾಸ್ಯ ಎಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ತುಂಬ ಇಷ್ಟ. ಹಾಗಾಗಿ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಅವನು ಬಹಳ ಓದಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ-ಬೀಚಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಡುಂಡಿ ರಾಜ್‌ವರೆಗೆ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮಾಸ್ಪರ್ ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯನವರೆಗೆ. ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಶ್ಲೇಷಾರ್ಥ ದ್ವಂದ್ವಾರ್ಥ ಹೀಗೆ ಏನೇನೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅವನು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ನಗು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಶ್ರೀಧರ ರಾಯಸಂ, ಕಲುಮಂಗಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಮುಂತಾದ ನಗೆ ಬರಹಗಾರರ ನಗೆ ಹನಿಗಳನ್ನೂ ಉದುರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಸೆಟ್ಟರ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಹೀಗಾಯಿತು. ಸಗಟು ಸೆಟ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕಿರುಕುಳ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಅವನು ಅವರಲ್ಲಿ ರೆಗ್ಯುಲರ್ ಗಿರಾಕಿಯೂ ಸಹ. ಸಲಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ. ಮೇಲಾಗಿ ಅವನು ಒಂಥರಾ ಸಾಮಂತ ಸೆಟ್ಟಿ ಇದ್ದಹಾಗೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಹೋಗಿ. ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ಮಾರುವವನು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯವನು. ಯಾವುದೋ ಸಾಮಾನು ತುಕುವಾಗ, “ನೀನು ತಿರುಪತಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಭಕ್ತ ಅಂಬೋದು ನಮಗೆಲ್ಲ ತುಂಬ ಸಂತೋಷ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ತಕ್ಕಡಿ ಮೇಲೆ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಬಂದು ಕುಂದರತಾನೆ ಅಂದರೆ ನಮಗೆಲ್ಲ ತ್ರಾಸುನೋಡವ್ವ...” ಅಂದುಬಿಟ್ಟ. ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಚಾಳೀಸು ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಟು ಎಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೆಟ್ಟರು ತೆಪ್ಪಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಆ ಸಾಮಂತ ಸೆಟ್ಟರನ್ನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. “ಅಲ್ರೀ ಸೆಟ್ಟರೆ ಅದೆಷ್ಟು ಸಲ ನೀವು ತುಕು ಹಾಕುವಾಗ ತಕ್ಕಡಿ ಮೇಲೆ ತಿರುಪತಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಬಂದು ಕೂರುತ್ತಾನೆ ಅಂತ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡೋದು. ಪ್ರತಿ ಸಲ ಬಂದಾಗ ಇದೇ ಮಾತಾಡ್ತೀರಿ. ಯಾಕೆ ನಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಬರ್ತಾನಾ. ಬೇರೆ ಯಾವ ಅಂಗಡೀಗೂ ಹೋಗಲ್ಲಾ? ನಮ್ಮ ಅಂಗಡೀಲಿ ತಕ್ಕಡಿ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಬಂದು ಕೂತರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಂಗಡೀಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸಮೇತ ಬಂದು ಶೇಷಶಯನನಾಗಿ ಮಲಗಿರ್ತಾನಾ....” ಅಂತ ಅರ್ಧಮುನಿಸು ಅರ್ಧನಗುವಿನೊಡನೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದರು.

ಅಂದು ಅವನು ಅವಳು ಅದೇ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವನು ಮಧ್ಯೆಬಾಯಿಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿದ್ದ. ಅವಳು ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದು ಮಧ್ಯೆ ನಿಮ್ಮದೇನು? ಅಂತ ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ಕೇಳಿದಳು. ಅವನಿದ್ದು “ತಕ್ಕಡಿ ತಳದಲಿ ಹುಣಿಸೇಹಣ್ಣು ಅಳತೆಯ ಒಳಗಡೆ ಕಾಗದದುಂಡೆ / ಅಳೆದೂ ಸುರಿದು ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಲಾಭ / ಕೊಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಜನರಿಗೆ ನಷ್ಟ ಅಂತ ತನ್ನದೊಂದು ಅಪ್ರಕಟಿತ ಚೌಪದಿಯೊಂದನ್ನು ಹೇಳಿದ ಅವಳಿಗೆ ನಗುಬಂದರೂ ನಗದೆ ಗಂಡನನ್ನು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಅಂಗಡಿಯತ್ತ ಬಂದಳು. ಸೆಟ್ಟರ ಹೆಂಡತಿ ಏನು ಅಂತ ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿ ಕೇಳಿದಾಗ “ಏನೂ ಇಲ್ಲಾರಿ ಪರ್ಸನಲ್....” ಅಂತ ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದಳು.

ಅವನು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಓದುವಾಗ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಶರ್ಮ ಅಂತ ಒಬ್ಬರು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತರಿದ್ದರು. ಆಜಾನುಬಾಹು ಆಸಾಮಿ, ಪಂಚೆ, ಜುಬ್ಬ, ಮೇಲೊಂದು

ಉತ್ತರೀಯ, ಬೋಳು ತಲೆ, ಪಿಳ್ಳಜುಟ್ಟು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮ ಇಲ್ಲ ಅಡ್ಡಗಂಧದ ನಡುವೆ ಕುಂಕುಮ, ಇದೆಲ್ಲ ವೇಷಭೂಷಣ ಹಾಗಿರಲಿ. ಆಯುಷ್ಯಮ್ ಆದ ದಿವಸ ಹುಡುಗರು ಯಾವುದಕ್ಕೇ ನಗಲಿ ತಮ್ಮ ನುಣ್ಣನೆಯ ತಲೆಯನ್ನೇ ನೋಡಿ ನಕ್ಕಿರಬೇಕು ಅಂತ ಅವರನ್ನು ಬೆನ್ನು ಮುರಿಯುವ ಹಾಗೆ ಹೊಡೆದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಗುವುದು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಅಂತ ಆಗ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ 'ನಕ್ಕರೆ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ' ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಹೊಡೆತ ಜೀಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಮಾತ್ರ ಚಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿ ಅಂಗಡಿ. ಅಂಗಡಿಯವನು ಹಳೆಯ ಪರಿಚಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿ ಸಲಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ, ಮೊನ್ನೆ ಅವನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಇವನಿದ್ದು "ಏನಯ್ಯ ಎಷ್ಟು ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರೂ ರಿಂಗ್ ಆಗುತ್ತೆ ಎತ್ತೋದೇ ಇಲ್ಲ" ಅಂದ. ಅವನಿದ್ದು "ಇಂದಿಗೆ ಹತ್ತು ದಿನ ಆಯ್ತು ಸಾರ್ ಫೋನ್ ಡೆಡ್ಡಾಗಿ" ಅಂದ. ಇವನು "ಇನ್ನೆರಡು ದಿನ ತಡೆದು ವೈಕುಂಠ ಮಾಡಿಬಿಡು" ಅಂದ. 'ವೈಕುಂಠ' ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿ "ಏನ್ಸಾರ್ ಎಷ್ಟು ಅವಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತೀರಿ. ನಾಡಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಇದೆ" ಎಂದು ಬೇಸರಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಜನಕ್ಕೇಕೆ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಇವನಿಗೂ ಬೇಸರವಾಯಿತು.

ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಹೀಗಾಯಿತು. ಎಂದಿನಂತೆ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. "ಅಲ್ಲರಿ ನಿಮಗೇಕೆ ಗೊತ್ತಾಗೊದಿಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಆ ಸುಬ್ಬರಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗೆ 'ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಗಾಯತ್ರಿ ಜಪಮಾಡ್ತಾನೆ' ಅಂತ ಹೇಳೋದಾ?!... "ಅಂತ ರೇಗಿದಳು. ಅವನಿದ್ದು" ಅಲ್ಲ ಕಣೆ. ಅದರಲ್ಲೇನೆ ತಪ್ಪು. ನಮ್ಮ ಸುಬ್ಬರಾಯ ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಸಂಧ್ಯಾವನೆ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಅಂತಂದರೆ ತಪ್ಪೇ..... "ಅಂತ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಆಗ ಅವಳಿದ್ದು," ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಹೆಸರು ಗಾಯತ್ರಿ ಅಲ್ಲವೇನಿ. ಹಾಗಿದ್ದು ನೀವು ಹಾಗೆ ಆಡಿದರೆ ಅವರೇನು ತಿಳುಕೋಬೇಡ. ಸುಬ್ಬರಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಪೂರ ಹಳೆಯ ಕಾಲದವರು. ಶಾಪಿಂಗು ವಾಕಿಂಗು ಅಂತ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಹೋಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದೇನಿದ್ದರೂ ಮಠಕ್ಕೋ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೋ ಅಂತ ಹೋದರೂ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡನಿಗೂ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಮಾರುದ್ದ ಅಂತರ ಇರಲೇಬೇಕು. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕರೆದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. 'ಲೇ' 'ಏನೇ' ಅಂತ ಕರೆಯಲೂ ಹಿಂಜರಿಯುವವರು. 'ನಮ್ಮ ಸುಬ್ಬರಾಯ ಮೂರುಹೊತ್ತು ಗಾಯತ್ರೀ ಜಪ ಮಾಡ್ತಾನೆ' ಅಂತ ನೀವಂದಾಗ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಸ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಕುಂಕುಮವನ್ನೇ ಬಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವರ ಮುಖ ಅದೆಷ್ಟು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಂಪಾಗಿತ್ತು. ನೀವು ಹಾಗಂದಾಗಂತೂ ಅವರ ತಾಯಿ ಕಮಲಮ್ಮ ಅದೆಷ್ಟು ರೇಗಾಡಿದ್ದು. ನಮಗೆಲ್ಲ ಇದೆಲ್ಲ ಬೇಕಿತ್ತಾ? ಹಾಸ್ಯರಸಿಕತೆ ಚೂರೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಬೇಕಿಲ್ಲದ ಜನ ಅವರು. ನಂಗಂತೂ ತುಂಬ ಬೇಜಾರಾಯ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಸಹ್ಯನೂ ಆಯ್ತೂರಿ ಅಂತ ಅವಳು ನೊಂದುಕೊಂಡಳು. ಇಂಥಾ ಜನಾನೂ ಅಂದ್ರೆ ಸುಬ್ಬರಾಯನಂಥವರೂ ಇರ್ತಾರಾ ಅಂತ ಅವನಿಗೂ ಬೇಸರವಾಯ್ತು. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಇದಕ್ಕೇ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಅನ್ನೋದು ಅಂತಲೂ ಅನ್ನಿಸಿತು.



ತುಂತುರು

- ದಂನಲ

- ಅಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಿ ಈ ಚಿತ್ರ ಏನಾದರೂ ರಿಲೀಸ್ ಆದರೆ 100 ದಿನ ಓಡೋದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ.
- ದುಬಾಯ್ ಬಾಬುಗೆ ಹೊಡಿ ಮಗ, ತಾಕತ್ ಇದ್ದರೆ.
- ಬಿ.ಜೆ.ಪಿ. ಅಂದು - ಇಂದು.

ಅಂದು : Party with a difference

ಇಂದು : Party with differences

- ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ವೀಕ್ ಇದ್ದರೂ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಲ್ಲಿ ವೀಕ್ ಇರಬಾರದು.
- You miss 100 percent of the shots you do not take.
- ಕೆಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣ ಸೇರು ಅಂತಿದ್ದೋರು ಈಗ 'ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ!
- ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ ಒಬ್ಬರೇ Fullbright, ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ half bright ಎಂದರೆ ಗೌಡರು ಒಪ್ಪುವರೆ?
- R.U. married to ur phone?
- 'ನೀರನ್ನು ತುಪ್ಪದಂತೆ ಬಳಸಿ' ಎಂದು BWSSB ಇನ್ನೂ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ.
- ಮಜಬೂರಿ ಕಾ ನಾಮ್ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ
- The world is flattery.
- ಹಣದಿಂದ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲಾಗದು. ಆದರೆ ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ವೈರಿಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ.
- ಭಾರತ ಹಿಂದೂಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಆಗಲು ಬಯಸದು. ಆದರೆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಮುಸ್ಲಿಮರೇ ಹೆಚ್ಚಿರುವ ಭಾರತ ಆಗಲು ಏಕೆ ಬಯಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗದು.
- Even the most virtuous man needs some powers to keep the wolves away.
- ಮೊಬೈಲ್ ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವ ಮಂದಿ ringxiety ಎಂಬ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಾರೆ.
-anguably our greatest writer without a single great novel... ಎಂದರೆ?

ಚೂರ್ಣಗಡ್ಡೆ ಪಲ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಷ್ನ ಚಕ್ರವರ್ತಿ!

- ಚಿತ್ರಾ ರಾಮಚಂದ್ರನ್

ಈ ಬ್ಯಾಗ್ ತಿಗಣೆ ನನ್ನ ಕಚ್ಚಿ ಒಂದು ವರ್ಷವೇ ಆಗಿಹೋಯಿತು. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ರೆಕ್ಕೆ ಬಲಿತು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜೀವನೋಪಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದ ಮೇಲೆ ಇಡೀ ಮನೆ ಎಲ್ಲ 'ಬಿಕೋ' ಅನ್ನಿಸಿತು. ದಿನಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಇದ್ದರೂ ಸಾಲದೇಹೋದ ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿ ದಿನದ ಒಂದೊಂದು ಗಂಟೆಯೂ ಕೂಡ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಭಾರವಾಗಿ ಕುಳಿತ ಹಾಗೆನ್ನಿಸಿತು.

“ಸುಮ್ಮನೆ ಖಾಲಿ ಕುಳಿತಿರೋದು ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಹಳೆಯ ಹವ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲೇಕೆ ಮತ್ತೆ ತೊಡಗಬಾರದು?” ಮಕ್ಕಳು ಸ್ಯಾಟಿಲೈಟ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಉತ್ಸಾಹವಡಿಸಿದರು. ನಾವೀಗ ವಾಸವಾಗಿರೋ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ತೋಟ ಮಾಡುವ ಆಸಕ್ತಿ ನನಗೆ ಹುಟ್ಟಲೇ ಇಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿದ್ದ ಚಿತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಈಗಾಗಲೇ ಅಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದವು. ಇನ್ನಷ್ಟು ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳನ್ನ ಬಿಡಿಸಿ ಅಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕೇ ಅನ್ನಿಸಿತು. ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಹವ್ಯಾಸ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದು. ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು. ಅದನ್ನ ತಿಂದು ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡುವ ವಿಮರ್ಶೆಗಳನ್ನ ಕೇಳುವುದು. ಮಕ್ಕಳು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಇರುವ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ವಿಧವಿಧವಾದ ಅಡಿಗೆಗೆ ಅಗತ್ಯವೇನಿತ್ತು?

“ಅಮ್ಮ ನಿನ್ನ ರುಚಿ ರುಚಿ ಅಡಿಗೆಗಳನ್ನ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನ ನೀನೇಕೆ ಬರೆದಿಡಬಾರದು? ಒಂದು ನೂರು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನ ಮಾಡೋದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನ ಪುಸ್ತಕ ಕೂಡ ಹಾಕಬಹುದಲ್ಲ!” ನನ್ನ ಮಗಳು ಆಸ್ಪೇಲಿಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದಳು. ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಕಾಲಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಮಗ, “ಹೌದಮ್ಮ ಕಂಪ್ಯೂಟರಲ್ಲಿ ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ ನಮಗೂ ಕಳಿಸು, ನಮ್ಮ ಮನೆಯೂಟ ತಿನ್ನದೆ ನಾಲಿಗೆ ಸತ್ತಿದೆ” ಎಂದು ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಬೇಡಿದ.

“ಅಯ್ಯೋ, ಕಂಪ್ಯೂಟರಲ್ಲೇ? ನಾನೇ?” ನಾನು ದುಷ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನ ಕಂಡವಳ ಹಾಗೆ ಹಿಂಜರಿದೆ.

“ಅಯ್ಯೋ ಅಮ್ಮ! ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಐ.ಟಿ.ಯಲ್ಲಿದ್ದೀವಿ. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಅಂದರೆ ನಿನಗ್ಯಾಕೆ ಅಷ್ಟು ಗಾಬರಿ? ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಲೀಬಹುದಮ್ಮ” ಎಂದ ಮಗ.

“ಅಮ್ಮ ನೀನು ಟೈಪ್ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸು. ನಾನು ಅದನ್ನ ಬ್ಯಾಗ್ ಮಾಡ್ತಿನಿ” ಮಗಳು ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡಿದಳು.

ಮೀನ, ಮೇಷ, ರಾಹುಕಾಲ, ಗುಳಿಗೆ ಕಾಲ ಎಲ್ಲ ನೋಡಿ ನಾನು ಬ್ಯಾಗ್ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಾಲು ಅಲ್ಲ ಕೈ ಇಟ್ಟೆ.

ಶುರುವಾಯಿತು ನನ್ನ ನಳಪಾಕದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು. ಅವರೆಗೆ ಕೈಯಳತೆ,

ಕಣ್ಣುಗಳೆರಡರಲ್ಲೇ ಅಡಿಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ನಾನು, ಈಗ ಅಳತೆಯ ಚಮಚಗಳೂ ಅಳತೆಯ ಬಟ್ಟಲುಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಡಿಗೆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನ ತುಕ ಮಾಡಲು ಒಂದು ತಕ್ಕಡಿ ಕೂಡ ನನ್ನ ಅಡಿಗೆ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ.

ನನ್ನ ಪತಿಯವರಿಗೆ ಋಷಿ ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಋಷಿ ಇಬ್ಬರಿಗೇನು ಬೇಕಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟಿ ಬೇಯಿಸಿದ್ದನ್ನ ತೆಪ್ಪಗೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ, ಈಚೆಗೆ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಸ್ಟೆಷಲ್ ಫಲಹಾರವೆಂದರೆ ಕೇಳಬೇಕೆ? ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಒಳ್ಳೆ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು, ಸ್ಟೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಇತರ ಅಡಿಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನ ತರುವುದು ಎಂದು ಬಹಳ 'ಬಿಸಿ'ಯಾಗಿಬಿಟ್ಟರು.

ಬ್ಯಾಗ್ ಶುರುವಾಗಿ ಎರಡು ಮೂರು ವಾರಗಳಲ್ಲೇ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಮರ್ಶೆಗಳು ಬರತೊಡಗಿದಾಗ ಎಲ್ಲರ ಉತ್ಸಾಹ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಯಿತು. ಭೂಲೋಕದಾದ್ಯಂತ ಚಿಮ್ಮಿ ಚೆಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರು ಉಪ್ಪು ಖಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಮ್ಮ ಅಡಿಗೆಗಾಗಿ ಅದೆಷ್ಟು ತವಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಬಂದಿದ್ದ ನಲ್ವತ್ತು ವಿಮರ್ಶೆಗಳು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದವು.

ತಯಾರಿಸಿದ ತಿಂಡಿಯನ್ನ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ಜೋಡಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕೆಲಸವಾದರೆ, ಅದನ್ನ ವಿವಿಧ ಕೋನಗಳಿಂದ ಪೋಟೋ ತೆಗೆಯುವುದು ನನ್ನ ಪತಿಯವರ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ಅದರ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೋನಗಳನ್ನ ಸರಿ ನೋಡುತ್ತ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬೆಳಗಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಟಾರ್ಚ್ ಲೈಟ್ ಹಿಡಿದು, ಲೈಟ್‌ಬಾಯ್ ಹಾಗೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದೆ ನಾನು.

ಕ್ಯಾಮರಾ ನುಂಗಿ ಹಾಕಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಬಳಿಸುವುದು ನನ್ನ ಪತಿಯವರ ಸರದಿಯಾಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಅದರ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನೂ ತುಲನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಡಿಗೆ ವಿಧಾನವನ್ನು ನಾನು ಬರೆಯುವಾಗ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಅಳತೆಗಳನ್ನ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಇದು ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಮಕ್ಕಳು 'ಆ ತಿಂಡಿ ಮಾಡು, ಈ ಪಲ್ಯ ಮಾಡು' ಎಂದು ತಾವು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬ್ಯಾಗಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ, ಅದನ್ನು ತಾವೂ ಮಾಡಿ ತಿಂದು ಲೊಟ್ಟೆ ಹೊಡೆದರು.

ಎಲ್ಲರ ಉತ್ತೇಜನದಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆಗಳೂ ಯೋಜನೆಗಳೂ ಹುಟ್ಟತೊಡಗಿದವು. ಅಜ್ಜಿ ಮುತ್ತಜ್ಜಿಯರ ಕಾಲದ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನ ತಾಯಿಯವರನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಪೋನಿನಲ್ಲಿ ಪೀಡಿಸತೊಡಗಿದೆ.

“ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಯಾರ್ ಕೇಳ್ತಾರೆ ಈವಾಗ? ನನಗಂತೂ ಎಲ್ಲ ಮರೆತೇ ಹೋಗಿದೆ. ಹುಡುಗರೆಲ್ಲ ಚಾಟ್, ಬರ್ಗರ್, ಪಿಜ್ಜಾ ಅಂತ ಓಡ್ಬಿಡ್ತಾರೆ. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಸಂಭ್ರಮವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ತಿಂತೀನಿ. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಅಡಿಗೆಯಂತೂ ಇವಾಗೆಲ್ಲ

ದಕ್ಷಿಣದ್ವೀಪ, ಉತ್ತರದ್ವೀಪ, ಪೂರ್ವದ್ವೀಪ, ಪಶ್ಚಿಮದ್ವೀಪ ಏನೂ ಗೊತ್ತೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ನನಗೇನು? ಇಷ್ಟು ಸಾರು ಆದರೆ ಆಯಿತು" ಅಮ್ಮ ಅಂಗಲಾಚಿಕೊಂಡರು.

“ಅಮ್ಮ! ಹೀಗೇ ಮುಂದುವರಿದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಪಾರಂಪರಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪದ್ಧತಿಯ ಅಡಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಶಿಸಿ ಹೋಗೋದಿಲ್ಲವೇ? ಅವುಗಳ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಗುಣ ಔಷಧೀಯ ಮಹಿಮೆ ಎಲ್ಲ ವಿವರಿಸಿ, ಅದನ್ನ ಉಳಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸೋ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡವೇ?” ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಅಡಿಗೆ ರುಚಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ನಾನು ಅವತಾರ ತಾಳಿದ್ದು ನೋಡಿ ಅಮ್ಮ ತನ್ನ ಮೆದುಳನ್ನ ಧೂಳು ತಟ್ಟಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದರು.

ಹೀಗಾಗಿ ಅಮ್ಮನ ಮೂಲಕ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಗೊಜ್ಜು ಗೊಡ್ಡುಸಾರು, ಚಟ್ಟಿ ಮಜ್ಜೆಹುಳಿ ಮುಂತಾದ ಸವಿ ರುಚಿಗಳನ್ನ ದಿನ ಒಂದರಂತೆ ತಯಾರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದೆ.

ನನ್ನ ಗೊಡ್ಡು ಸಾರಿನ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪತಿಯವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ನಾನು ತಳಮಳಗೊಂಡೆ.

“ಯಾಕ್ರೀ? ಖಾರ ಪೆಚ್ಚಾಯಿತಾ?” ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ ಟೈಪ್ ಮಾಡುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿಗಳನ್ನ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕತೊಡಗಿತು. ಅನೇಕರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆಯುವಂತಹ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ನಾನು ಬರೆಯಲು ಕಾರಣವಾದ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ‘ಪ್ರಯೋಗ ಪಠು’ವಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ನೀರು ಕೊಟ್ಟು ಉಪಚರಿಸಿದೆ.

“ಅಲ್ಲ ಕಣೆ! ಈ ಗೊಡ್ಡು ಸಾರಿನ ರುಚಿ ನನ್ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯಕ್ಕೆ ಎಳೆದೊಯ್ದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಾಲಾಗಿ ಕೂರಿಸಿ, ಕೈ ಎಣ್ಣೆ ಕುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಇಂತದ್ದೇ ಗೊಡ್ಡು ಸಾರಿನ ಊಟವನ್ನು ಪಠ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು.”

ಇವರು ಇಷ್ಟು ಭಾವುಕರಾಗಿದ್ದನ್ನ ನಾನು ಎಂದೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಪತಿಯವರ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೂಲಕ ಅವರ ಹೃದಯವನ್ನು ನಾನು ಪುನರ್ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲು ಕಾರಣವಾದ ಗೊಡ್ಡು ಸಾರಿಗೆ ನಾನು ಚಿರ ಋಣಿಯಾದೆ.

ಅಂದು ನನ್ನ ಚೂರ್ಣಗಡ್ಡೆ ಪಲ್ಯ ಮಾಡೋ ವಿಧಾನವನ್ನ ನನ್ನ ಮಗಳು ಬ್ಯಾಗಿಗೆ ವಿರಿಸಿದ್ದಳು. ಅಬ್ಬ! ಆ ಪಲ್ಯ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೇ ಎಣ್ಣೆ ಬಳಿದುಕೊಂಡು, ಹುಣಿಸೇ ರಸವನ್ನು ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಆ ಕಾಯನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿ ಅದು ಕೈಗೆ ಸೋಕಿದಾಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ನವೆ, ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ! ಇಂತಹ ಪಲ್ಯ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಬೇಕಿತ್ತವು ಅನ್ನಿಸಿತು.

ಆದರೆ ಅಜ್ಜಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಚೂರ್ಣಗಡ್ಡೆ ರೋಸನ್ನ ಈಗ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದವರ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ದೇಹಸ್ವಭಾವ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯವೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಾಗಿ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಈ ತರಕಾರಿಯಿಂದ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಏನೋ? ಅಥವಾ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಅಡಿಗೆ

ಮಾಡುವಾಗ ಅವಳ ಮನದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಈ ಬಾಧೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅವಳು ಲೆಕ್ಕಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೋ?

ನವೆಯಿಂದಾಗಿ ಉಜ್ಜಿ ಕೆರೆದು ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ನೀವುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಗ್ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ಇವರು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ತೆಗೆದಿದ್ದ ಚೂರ್ಣಗಡ್ಡೆ ರೋಸ್ಟಿನ್ ಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಅಜ್ಜಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಮುನ್ನುಡಿಯೊಡನೆ ನಾನು ಬರೆದಿದ್ದ ಪಲ್ಯ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ, ಎರಡೂ ನನ್ನ ಮಗಳ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಿ ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದ್ದವು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗಳು ಅಳವಡಿಸಿದ್ದ ವಿಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಿಂದಾಗಿ, ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕದ ಯಾವ ಭಾಗದಿಂದ ಯಾರು ಈ ಬ್ಯಾಗ್‌ನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬ ಮಾಹಿತಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸುತ್ತಲೇ ಹೋದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನು ಸೂಜಿಗಲ್ಲಿನಂತೆ ಆಕರ್ಷಿಸಿತು ಒಂದು ಹೆಸರು.

‘ಪಿ.ಎ. ಕಿಂಗ್ ಆಫ್ ಪ್ರಷ್ಯಾ’. ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಅಲ್ಲೇ ಅಂಟಿಕೊಂಡವು. ಎದೆಯ ಬಡಿತ ಒಮ್ಮೆ ನಿಂತು ಕೂಡಲೇ ಮ್ಯಾರಥಾನ್ ಓಡ ಹತ್ತಿತು.

ವ್ಹಾ! ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರ ಪಿ.ಎ.ಗಳೆಲ್ಲ ಈ ನನ್ನ ಬ್ಯಾಗ್ ನೋಡುತ್ತಿರುವವರೆ? ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೆಂದರೆ? ಕೊಲ್ಲಿ ದೇಶದವರಿರಬಹುದೇ? ಇಲ್ಲ ಆಫ್ರಿಕ ದೇಶದವರೋ? ಎಲ್ಲಿದೆ ಈ ಪ್ರಷ್ಯಾ? ಆದರೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ಪಿ.ಎ.ಗೆ ಅಡಿಗೆ ಬ್ಯಾಗಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲಸ? ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು! ಯಾರು ಕಂಡರು? ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಿಂದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳೂ ಅಗತ್ಯವೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಅರಮನೆಯ ಪಾಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ವಿಧವಾದ ತಿನಿಸುಗಳು ತಯಾರಾಗುತ್ತವೋ? ಹೊಸ ಹೊಸ ರುಚಿಗಳನ್ನ ತಯಾರಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ನಳರಿರುತ್ತಾರೆಯೋ? ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ವಿಧ ವಿಧವಾದ ರುಚಿಗಳನ್ನ ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಡಲು (ಬ್ಯಾಗ್ ನೋಡಿ, ಪುಸ್ತಕ ಓದಿ) ಅದೆಷ್ಟು ಅಡಿಗೆ ಪಿ.ಎ. ಗಳಿರುವರೋ? ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ನನ್ನ ಬ್ಯಾಗ್ ನೋಡುತ್ತಿರಬಹುದೇ?

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಉಪ್ಪು ಖಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ತಿಂದು ಮೆಚ್ಚಿದ ವಿದೇಶಿಗಳಾದರೂ ಇರಬಹುದೇ? ಅದರಲ್ಲೂ ಅಜ್ಜಿಯ ಚೂರ್ಣಗಡ್ಡೆ ರೋಸ್ಟ್‌ಗೆ ಮನ ಸೋಲದವ ಮನುಷ್ಯನೂ ಅಲ್ಲ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ನನ್ನ ಪಲ್ಯ ಖಂಡಿತ ಪ್ರಷ್ಯಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮನವೊಲಿಸದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಆಗಲೇ ಪುಕ್ಕ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಪ್ರಷ್ಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ರಾಜಗೃಹದಲ್ಲಿ ಚೂರ್ಣಗಡ್ಡೆ ರೋಸ್ಟ್ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸುವಾಸನೆ!

ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಅನೇಕ ಅತಿಥಿಗಳೊಡನೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ‘ಚಿಟಿ ಚಿಟಿ’ ಶಬ್ದಗಳೊಡನೆ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಬಾಣಲಿ ಸಮೇತ ಚೂರ್ಣಗಡ್ಡೆ ರೋಸ್ಟ್ ಬಂದೇಬಿಟ್ಟಿತು.

ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಒಂದು ಚಮಚ ರೋಸ್ಟನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿದವರೇ, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಅದರ ಸವಿಯಲ್ಲೇ ಲಯವಾಗಿ ಹೋದರು. ಅತಿಥಿಗಳಾದರೋ ಇನ್ನಾವ ಪದಾರ್ಥವನ್ನೂ ಮೂಸಿಯೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ!

“ಶಭಾಷ್! ಇಂತಹ ಒಂದು ರುಚಿಯನ್ನ ನಾವು ಎಂದೂ ಸವಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಇದನ್ನ ಹೇಗೆ ತಯಾರಿಸಿದಿರಿ? ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟವರಾರು? ಆ ಮಾಟಗಾರನ ಕೈಗೆ ಚಿನ್ನದ ತೋಡ ತೋಡಿಸಬೇಕು!”

“ದೇವರೇ! ಇದೇಂತಹ ಸೌಭಾಗ್ಯ! ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಮುತ್ತಾತನವರು ನಾಲ್ವಡಿಯವರಿಂದ ಬಿರುದು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತದನಂತರ ಇಂದು ಒಬ್ಬ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಿಂದ ಬಿರುದು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವವಳು ನಾನೆ! ನಾನೇ ಆ ಮಾಟಗಾರ್ತಿ!”

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮಗಳು ಕರೆ ಮಾಡಿದಾಗ ನಾನು ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಕುಳಿತೆ.

“ಅಮ್ಮ! ಕಂಗ್ರಾಟ್ಸ್!” ಅವಳ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹ!

“ನಿನಗೂ ಅಷ್ಟೆ ಕಣೆ! ನೋಡು! ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರ ಪಿ.ಎ.ಗಳೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಗಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದ್ದಾರೆ!” ನನ್ನ ಉತ್ಸಾಹವೋ ಕಟ್ಟಿಯೊಡೆಯಿತು.

“ಯಾವ ಮಹಾರಾಜರ ಪಿ.ಎ. ಅಮ್ಮ?”

“ವಿಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೇಯ ಸಾಲಲ್ಲಿ ನೋಡು, ಪಿ.ಎ. ಟುದ ಕಿಂಗ್ ಆಫ್ ಪ್ರಷ್, ಅಂತಿದೆ ನೋಡು!”

“ಟುನೂ ಇಲ್ಲ ದನೂ ಇಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಮ್ಮ ಪಿ.ಎ. ಅಂದರೆ ಪೆನ್ನಿಲ್ಡೇನಿಯ! ಕಿಂಗ್ ಆಫ್ ಪ್ರಷ್ ಅನ್ನೋದು ಅಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಊರಿನ ಹೆಸರು!”

ನಾನು ಕಣ್‌ಕಣ್ ಬಿಟ್ಟೆ ನನ್ನ ಉತ್ಸಾಹವೆಲ್ಲ ಬಸಿದು ಹೋಯಿತು. “ಅಮ್ಮ! ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀಯ ತಾನೆ? ನಾನ್ಯಾಕೆ ಕಂಗ್ರಾಟ್ಸ್ ಹೇಳಿದೇಂತ ಕೇಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ನೀನು?”

“ಹೇಳಮ್ಮ?” ನನ್ನ ದನಿ ನನಗೇ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಗಿಗೆ ಬರೋರು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಸಲ್ಲಿ ಜಾಹೀರಾತುಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ತಿಂಗಳು ನಮಗೆ ಮೂವತ್ತು ಡಾಲರ್ ಆದಾಯ!”

ಮುದುಡಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮನಸ್ಸು ಚಂಗನೆ ಎದ್ದು ಕುಣಿಯಿತು. ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ತೋಡಾ ಕನಸನ್ನ ಮರೆತು ಡಾಲರ್ ಕನಸಿಗೆ ಜೋತು ಬಿದ್ದಿತು!



ಸಧ್ಯ

ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ

ಜೀವನ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ

ಮನಿ ಬೇಕು

ಮನಿ ಮಾಡ್ಬೇಕಂದ್ರೆ

ಸಾಕಷ್ಟು

Money ಬೇಕು

ಹಯವದನದ ಆವಿಷ್ಕರಣದ ಹಗರಣ

- ಬಿ.ಕೆ.ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ

ಹಯವದನ ಸಣ್ಣ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಸುಂದರ ಕುದುರಿ ಮರಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಬಹುಶಃ ಅದರಿಂದಲೇ ಆತನಿಗೆ ಆ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಈಗಲೂ ಆತ ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಕ್ಕರೆ ಕುದುರೆ ಕೆನೆದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಆತ ವೈದ್ಯನಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಎಂಟನೆ ತರಗತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮಗ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದವನೆಂಬ ವಿಷಯ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಹುಬೇಗ ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು. ಅಂತೆಯೇ ಅವರು ಮಗನನ್ನು ತಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲೇ ಪರಿಣಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಆತ ಯಂತ್ರ, ಮಂತ್ರ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ಬಾಲಗ್ರಹಕ್ಕೆ ತಾಯಿತ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಪರಿಣತಿ ಪಡೆದ. ಆತನ ತಂದೆ ಬಹು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಆತನಿಗೆ ಆಯುರ್ವೇದೀಯ ಔಷಧ ತಯಾರಿಸುವ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ನಾನಾ ತರಹದ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ, ವಿಂಗಡಿಸಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಕೆಲಸ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವರ್ಷ ಕಳೆದ ಆತನಿಗೆ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಔಷಧ ತಯಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಜ್ಞಾನ ಲಭ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ವೈದ್ಯನಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಯವದನನ ತಲೆಗೆ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಹುಚ್ಚು ಹೊಕ್ಕಿತು. ಏನನ್ನಾದರೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಆವಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಅತಿಯಾಯಿತು. ಈತನ ಈ ಹೊಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕಂಪೆನಿಯ ಸರ್ವನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗ ತಕ್ಷಣವೇ ಆತನನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡಿತು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಹಯವದನನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಪರಲೋಕ ಸೇರಿದ್ದರು. ಈತನಿಗೋಸ್ಕರ ದೇವೀರಮ್ಮಣ್ಣಿ ಅಗ್ರಹಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪುಟ್ಟ ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಹಯವದನ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಇತ್ತು ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಔಷಧದ ಕಂಪೆನಿಯವರು ವಜಾ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ಹಯವದನ ಧೃತಿಗೆಡಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಬರೆಸಿಯೇಬಿಟ್ಟ.

|| ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯ ||

(ಇಲ್ಲಿ ಆಯುರ್ವೇದ, ಸಿದ್ಧ ಮತ್ತು ನಾಟಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಔಷಧ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ) ಎಂದು.

ಎಂದಿನಂತೆ ಮಂತ್ರ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು, ಜತೆಗೆ ಔಷಧಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಿದ. ದೇವರ ದಯದಿಂದ ಆತ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದುದರಿಂದ ಬರುವ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಇತರ ನಗರಗಳಂತೆಯೇ ಆ ನಗರದಲ್ಲೂ ಅಮಾಯಕರಿಗೇನೂ ಕೊರತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಸದ್ಗುರು ಚಕಿತ್ಸಾಲಯಕ್ಕೂ ಸಹ ರೋಗಿಗಳು ಭೇಟಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಆ ಬೀದಿಯವರು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಯವದನನ ಪೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ: “ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಔಷಧಿಗೆ ಮೊರೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಇಲ್ಲ(?) ಎಂದು”

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಆತನ ಆವಿಷ್ಕರಣದ ಹುಚ್ಚು ಪ್ರಬಲವಾಯಿತು. ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆ ನರೆಯುತ್ತಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಪಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ಮನಗಂಡ ಹಯವದನ ಕೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪಗೆ ಮಾಡುವ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ತೈಲವನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಣಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಮತ್ತು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಮಾದರಿ ತೈಲವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಸುಮಾರು ಐನೂರು ರೂಗಳು ಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ಆತನಿಗೆ ಮಿತ್ರರಿಂದ ಹಣ ಪಡೆಯುವ ಆಲೋಚನೆ ಬಂದಿತು. ಆತನಿಗಿದ್ದವರು ಇಬ್ಬರೆ ಮಿತ್ರರು; ನಂಜುಂಡಿ, ನಾಗರಾಜ. ಅವರು ಸಹ ಎಂಟನೆಯ ತರಗತಿಯ ಆಸುಪಾಸಿನವರಾಗಿದ್ದು, ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಮನಗಂಡಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಗಾರೆ ಮೇಸ್ತ್ರಿಗಳಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ವರಮಾನ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗಿದ್ದ ಎಣ್ಣೆಯ ಚಟದಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇಬ್ಬರು ಮಿತ್ರರು ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ ತಪ್ಪದೆ ನವಗ್ರಹ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಹಯವದನ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ. ಹೊಸ ತೈಲದ ಬಗ್ಗೆ ವರ್ಣರಂಜಿತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ. ಸುಲಭವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುವ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿದ. ಹಯವದನನನ್ನು ಹೊಗಳಿದ ಅವರು ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು.

ಹಯವದನ ಸಂಸ್ಕರಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನು ತಾನೆ ತರುವುದಾಗಿಯೂ ವನಸ್ಪತಿ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ತೈಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಮಿತ್ರರು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದನು.

1. ಒಂಟೆ ಸಗಣೆ - 50 ಗ್ರಾಂ
2. ಪಾರಿವಾಳದ ಹಿಕ್ಕೆ - 50 ಗ್ರಾಂ
3. ಕಾಡುಹಂದಿಯ ಉಗುರು - 10 ಗ್ರಾಂ
4. ಕರಿ ಹೆಗ್ಗಣದ ಮೂಳೆ - ಸಿಕ್ಕಿದಷ್ಟು

ಇವುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ನಂಜುಂಡಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಕಾಡುಹಂದಿಯ ಉಗುರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗೊಂದಲವಾಯಿತು. ಕಾಡುಹಂದಿಯ ಉಗುರಿನ ಬದಲು ಊರ ಹಂದಿಯ ಉಗುರನ್ನೇ ತಂದರಾಯಿತು ಎಂದು ನಾಗರಾಜ ನಂಜುಂಡಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದ.

ಅಂತೂ ಇಂತೂ ತೈಲದ ಮೊದಲ ಮಾದರಿ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಲು ಸಂಪೂರ್ಣ ತಲೆ ನರೆತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿತ್ತು. ಹಯವದನ, ನಂಜುಂಡಿ, ನಾಗರಾಜ ಈ ಮೂವರು ಕುಶಾಗ್ರಮತಿಗಳಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವರ ತಲೆಗೂದಲು

ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ಕತ್ತಲಿನಂತೆ ಕಪ್ಪಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದೇನು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಂಜುಂಡಿ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಟ್ಟಡದ ಕಾವಲುಗಾರ ಒಬ್ಬ ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾದ ತರುಣ. ಆತನ ಹೆಸರು ಇಳಂಗೋವನ್. ಆತನ ತಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನರೆತಿತ್ತು, ಆತನ ಮೀಸೆ ಸಹ ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಆತನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಈ ತೈಲವನ್ನು ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಆಜನ್ಮ ಪರ್ಯಂತ ನೀಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ್ದರು.

ಮುಂದಿನ ಸೋಮವಾರ ಸಂಜೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹಯವದನನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು. ನಂಜುಂಡಿ ಮತ್ತಿತರರು ಹಯವದನನ ಮನೆ ಸೇರಿದಾಗ ಆತ ಶ್ಲೋಕವೊಂದನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ. (ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆತ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಕಲಸುಮೇಲೋಗರ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪು ತಪ್ಪಾಗಿ ಶ್ಲೋಕ ಪಠಿಸುವ ದುಶ್ಚಟಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದ) ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಇಳಂಗೋವನ್‌ನ ತಲೆಗೆ ಮೀಸೆಗೆ ತೈಲ ಲೇಪನ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಪ್ರಯೋಗದ ಫಲಿತಾಂಶ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 5.30ಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದ ಹಯವದನ. ಪ್ರಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಉತ್ಸುಕನಾಗಿದ್ದ ನಂಜುಂಡಿ, ಇಳಂಗೋವನನ್ನು ತನ್ನ ಜತೆಯೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದ. ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಎಣ್ಣೆ ಸೇವಿಸಿದ್ದ ಇಳಂಗೋವನ್ ಬಹುಬೇಗ ನಿದ್ರಿಸಿದ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 5.30ಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಯವದನ ನಂಜುಂಡಿಯ ಮನೆ ಸೇರಿದ. ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಇಳಂಗೋವನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿದ. ಇಳಂಗೋವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಯವದನ ಗರಬಡಿದಂತವನಾದ. ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಹೃದಯ ನಿಂತುಹೋದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ತಾನು ಮೂರ್ಚಿತನಾಗುವೆನೆಂಬ ಭಯ ಬಂದು ಜಗುಲಿಯ ಕಂಬವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ. ಆತ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಂಜುಂಡಿಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಆತನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಉಸುರಿದ: “ನಂಜುಂಡಿ, ಅನಾಹುತವಾಗಿದೆ, ಇಳಂಗೋವನನ್ನು ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ಎಬ್ಬಿಸಿ, ದೀವಟಿಗೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡಯ್ಯಂಗಾರಿ ಹೊಟೆಲಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ “ಶ್ರೀನಿಧಿ ಆಯುಷ್ಯಮರ್ಶಾಲೆ”ಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಿ. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಆತನಿಗೆ ಕನ್ನಡಿ ತೋರಿಸಬೇಡ. ಎಲ್ಲ ದೇವರ ಇಚ್ಛೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿಬಿಟ್ಟ.

ನಂಜುಂಡಿ ಇಳಂಗೋವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ, ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ! ಇಳಂಗೋವನ ಮೀಸೆ ಆಗತಾನೆ ಚಿಗುರಿರುವ ತಾಜಾ ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲಿನಂತೆ ನಳನಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ತಲೆಯೂ ಪಚ್ಚ ಹಸುರಿನ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಂಜುಂಡಿಗೆ ತಲೆ ಸುತ್ತತೊಡಗಿತ್ತು. ಆ ಛಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಆತ ಬೆವರತೊಡಗಿದ. ಮುಂದಿನ ಗುರುತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ನಂಜುಂಡಿ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತನಾದ.

ನಂಜುಂಡಿ ಇಳಂಗೋವನನ್ನು ದಬ್ಬಿಕೊಂಡು ದೀವಟಿಗೆ ಬೀದಿಯ ಕಡೆ ಧಾವಿಸತೊಡಗಿದ. ಮನೆಯ ಮುಂದಿದ್ದ ಹಸುವೊಂದು ಇಳಂಗೋವನ ತಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಸತೊಡಗಿತು. ಅದರ ಕರು ಇಳಂಗೋವನ ಸುತ್ತ ಜಿಗಿದಾಡತೊಡಗಿತು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಗೂಳಿಯೊಂದು ಮಿತಿ ಮೀರಿದ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಗುಟುರು ಹಾಕಿತು.

(ಸಣ್ಣದೊಂದು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಗೂಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು). ಈ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಂದ ಬೆದರಿದ ನಂಜುಂಡಿ ಕಕವನಂತಾದ? ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರೆದರೆ ದನ ಸಂದಣಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಇಳಂಗೋವನಿಗೊಂದು ಗತಿ ಕಾಣಸಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡು ತಕ್ಷಣವೇ ಇಳಂಗೋವಿನ ತಲೆಗೆ ಟವೆಲು ಜಿಗಿದ.

‘ಶ್ರೀನಿಧಿ ಆಯುಷ್ಯರ್ಮಶಾಲೆ’ ತೆರೆದಿತ್ತು. ಒಡೆಯ ಮುನಿವೆಂಕಟಪ್ಪ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ತ್ಯಾಗರಾಜರ ಕೃತಿಯೊಂದನ್ನು ವಾದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ನಂಜುಂಡಿ ಇಳಂಗೋವನನ್ನು ಒಳಗೆ ದಬ್ಬಿತಾನು ನುಗ್ಗಿದ. ಮುನಿವೆಂಕಟಪ್ಪ ಇಳಂಗೋವನ ತಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ: “ಈತನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರವಿದ್ದಿತೇನು? ಕೂದಲ ಬದಲು ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದಿದೆ” ಎಂದು.

“ಈಗ ಮಾತನಾಡಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಈತನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕ್ಷೌರವಾಗಬೇಕಿದೆ ಅದೂ ಈತನ ನತೆ ಇಳಿಯುವ ಮುನ್ನ, ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸುವ ಮೊದಲು ಹಿಂದಿನ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಕನ್ನಡಿಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಡು. ಆತ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವುದರೊಳಗೆ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದಿರಬೇಕು. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ, ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ವನಕರುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮುನಿವೆಂಕಟಪ್ಪನ ಕೈಗೆ ಹತ್ತರ ನೋಟು ತುರುಕಿ ಮಾಯವಾದ ನಂಜುಂಡಿ.



ಅತ್ತೆ ಬರಲಿ

‘ನೀವು ಇನ್ನು ಆರು ತಿಂಗಳು ಮಾತ್ರ ಬದುಕುತ್ತೀರಿ’ ಎಂದು ವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿದಾಗ ಆಕೆ ತನ್ನ ಅತ್ತೆಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದಳು.

ಏಕೆಂದರೆ,

ಅತ್ತೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ಜತೆಗಿದ್ದರೆ ಆರು ಯುಗಗಳು ಕಳೆದಂತೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದವಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ!



ಮರ್ಯಾದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಾದ ರಾಮನನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರೆ ಭಾ.ಜ.ಪ.ಗೆ ಬಹುಮತ ಖಂಡಿತ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದುದರಿಂದ,

ಅದು ಕುಟಿಲ ತಂತ್ರದ ಕೃಷ್ಣನ ನೆರವು ಪಡೆಯಲು ಇಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಳಿಸಿತೆ ಅಡ್ವಾಣೇಜೆ?

- ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕು.ಕ

ಸೋಲು ಗೆಲುವು ಯಾರಿಗಿಲ್ಲ? ಸೋತು ನೀನೇ ಗೆದ್ದೆಯಲ್ಲ// - ಎಂದು ಕವಿ ಸೋತರೂ ಸೋಲದವನನ್ನು ಹೊಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗಿಂತ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಇದು ಮತ್ತು ಕಷ್ಟ 2004ರಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಗೆದ್ದೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಅತಿವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಜೆಪಿ 2009ರಲ್ಲಿ ಅದ್ವಾನಿಯವರ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದರೂ ಗೆಲ್ಲಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಕುಟುಕು ಆಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಪಕ್ಷ ಬರೀ ಸೋತಿಲ್ಲ, ನಾಳಿನ ಬಗ್ಗೆ ಭರವಸೆಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಪಕ್ಷದ ಮೊರೇಲ್ - ಧೃತಿ, ಸ್ಪೈರ್ಸ್ ಸೊನ್ನೆ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವನ್ನು ನೆಹ್ರು ನಂತರ ಯಾರು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಿಜೆಪಿಯಲ್ಲಿ ವಾಜಪೇಯಿ ನಂತರ ಯಾರು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬಿಜೆಪಿ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅದ್ವಾನಿಯ ನಂತರ ಯಾರು ಎನ್ನುವುದಲ್ಲ ಅದ್ವಾನಿಯ ನಂತರ ಏನು ಎನ್ನುವ ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಎಂಬತ್ತನ್ನು ದಾಟಿರುವ ಅದ್ವಾನಿ ವಾನಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನವಿರುವ, ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಾರಿ ಹೇಗೋ ಗೆದ್ದಿರುವ ಜಸ್ವಂತ್, ಯಶ್ವಂತ್, ಮುರಳಿ ಮನೋಹರರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಗದಿರುವುದರಿಂದ ಹತಾಶೆ. ಈಗ ಅವರುಗಳು ಸೋಲಿಗೆ ಕಾರಣರಾದವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಗೆಲುವಿಗೆ ನೂರಾರು ಅಪ್ಪಂದಿರು ಆದರೆ ಸೋಲು ತಬ್ಬಲಿ - ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಇಲ್ಲದ ಅನಾಥ ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯ ಈ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ವಿಷಯ.

★★★

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಿಜೆಪಿ ಸೋಲಿನ ಸವಾಲನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಿಜೆಪಿಗೆ ಗೆಲುವೇ ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ. ಯಡ್ಕೂರಪ್ಪ ತಾವೂ ಗೆದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಸಿದರು. ಆಪರೇಷನ್ ಕಮಲದ ಮೂಲಕ ಪೂರ್ಣ ಬಹುಮತವನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿದರು. ಸಾಕಷ್ಟು ವಿರೋಧದ ನಡುವೆಯೂ ಮಗನಿಗೆ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡಿಸಿ, ಹರಸಾಹಸ ಮಾಡಿ ಆತನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮೇಲಾದರೂ ಜೊತೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡದೆ ಈಗ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ವಿರೋಧ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭಿನ್ನಮತ ಭಾರತದ ರಾಜಕೀಯದ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷಣ - ಐಡೆಂಟಿಟಿ ಅಥವಾ ಅಸ್ಮಿತೆ. ಬಿಜೆಪಿಯಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಮತೀಯರಿರುವುದು ತೀರಾ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಗಂಡಹೆಂಡತಿಯರ ಜಗಳ ಉಂಡು ಮಲಗುವ ತನಕ. ಇದೇ ರೀತಿ ಬಿಜೆಪಿಯಲ್ಲೂ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಇಕ್ಕಟ್ಟು ಉಂಡು ಮಲಗಿದ ಮೇಲೆ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಎನ್ನುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿರುವಂತದೆ. ವಿವಾಹದ ಗಂಟೆಗಿಂತ ಅಧಿಕಾರದ ಗಂಟು ಹೆಚ್ಚು ಗಟ್ಟಿ ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಜನರ ಅನುಭವ.

★★★

ಈಗ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಆಟ- ಉಟ- ಓಟದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಮೊದಲನೆಯ ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಬದಲಾಗಿ ಅದರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಸವ-ಕಮಲರ ರೀಡರ್ ಬಂದಾಗ ದೊಡ್ಡ ವಿವಾದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಹೊಸ ಪುಸ್ತಕದ ಸಾಧಕ- ಭಾಧಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗಗಳ ಜನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದ್ದರು. ರಾಜ್ಯದಾದ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಕ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಈಗ ಇದೇ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ಹೊಸ ಶಾಲಾವರ್ಷದಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ನಲ್ವತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಲಿ-ಕಲಿ ಕಲಿಕಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಸಂತಸ ಕಲಿಕೆ, ಸ್ವ-ಕಲಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವವೇಗದ ಕಲಿಕೆ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿಶೇಷತೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಹಟಾವೋ. ಮೊದಲ ಎರಡು ತರಗತಿಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವಿಲ್ಲ. ಕಲಿಕಾ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಪಾಠವಂತೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಈ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಂವರ್ಕ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಮಗು ಒಂದು ದಿನ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದಿದ್ದರೂ ಆ ದಿನದ ಪಾಠ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವೇನೋ. ಆದರೆ ಹೊಸ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದಂತೆ. ಇಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಿಂದ ಇಂತಹ ಕಮಿಟ್‌ಮೆಂಟ್ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಸರಿ? ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಬೇರುಗಳನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಈ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ the chattering classes ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ - ಪೂರ್ಣ ಮೌನ. ಕಾರಣ ಸ್ಪಷ್ಟ - ಇವರುಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದುಕಡೆ ಒಂದನೆಯ ತರಗತಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿರುವ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು. ಭಾರತ್ ದೇಶ್ ಮಹಾನ್.

★★★

ಈಗ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಕುಂತ್ರೆ ನಿಂತ್ರೆ ಟ್ವೆಂಟಿ 20ಯದೇ ಧ್ಯಾನ. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಐಪಿಎಲ್‌ನ 59 ಪಂದ್ಯಗಳೂ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಜನರನ್ನು ನಿರ್ದೆಗೆಡಿಸಿದ್ದರೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಶ್ವ ಕಪ್ ಟ್ವೆಂಟಿ 20ಯ 39 ಪಂದ್ಯಗಳು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ನಮ್ಮ ಚಾಂಪಿಯನ್ ತಂಡ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮೂರೂ ಪಂದ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೋತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಜಾರು ಮಾಡಿದೆ. ಮಾಸ್ಟರ್ ತಂತ್ರಗಾರ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಿರುದಾಂಕಿತ ನಾಯಕ ಈಗ ಬೆತ್ತಲೆ. ಈ ಚುಟುಕು ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆದಿನದ ಆಟ ಮುಖ್ಯ, ಅದೃಷ್ಟದ ಪಾತ್ರ ಮುಖ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ನಿಜ ಆದರೂ ಆ ಎತ್ತರದಿಂದ ಇಷ್ಟು ಆಳದ ಪ್ರಪಾತಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದದ್ದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯದೇ ಬಲವಾದ ಕಾರಣವಿರಲೇಬೇಕು.



ನೆಮ್ಮದಿ ಕೊಡುವ ಕೆಲಸ...!

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಈಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಇವುಗಳು ಮಿಕ್ಕ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ. ಜತೆಗೆ ಪ್ರತಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯೆ ಜೀವನ ಸೂಚ್ಯಂಕದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚೋ ಕಡಿಮೆಯೋ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಳವಿರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲಿನವರೆಗೆ ಇದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದು ಅಪರೂಪ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಬೇರೆ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವವರಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸವಲತ್ತುಗಳೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ಯಮಗಳವರಿಗೆ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ಮುಖ. ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖವೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವವರ ಮನೋಧರ್ಮ. ಯಾವಾಗಲೂ ನಮಗೆ ಮಿಕ್ಕವರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯೇ ದೊರಕುತ್ತದೆ, ಆಡಳಿತವರ್ಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಸಡ್ಡೆಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ನಮಗೆ ಹೀನಾಯವಾದ ನಡವಳಿಕೆ ತೋರುತ್ತದೆ.... ಮೊದಲಾದ ಸ್ವಕಲ್ಪಿತ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಕೊರಗುತ್ತಲೇ ಜೀವನ ಸವೆಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಜರುಗಿತು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ಯಮಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ವೇತನ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಯನ್ನ ಈಚೆಗೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಸುತ್ತೋಲೆ ಹೊರಡಿಸಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾರ್ಪಾಡಿನೊಂದಿಗೆ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಿಯೂ ಆಯಿತು. ಎರಡು ವರ್ಷ ಬರಬೇಕಾದ ಬಾಕಿ ಅದು ಇದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ವಿತರಿಸಿಯೂ ಆಯಿತು. ಈವರೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಈ ರೀತಿಯ ಬಾಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು ದಾಖಲೆ ಅನ್ನುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಸು ಬಂದಿತು.

ತನಗೆ ಬಂದಿರೋದು ಸರಿಯಿದೆಯೇ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸುಮಾರು ಜನ ಮಾಡಿದ್ದು ಅವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಂದಿದೆ ನನಗೇಕೆ ಅಷ್ಟು ಬಂದಿಲ್ಲ? - ಲೆಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ತಪ್ಪಿರಬಹುದೇ ಮೊದಲಾದ ತಳಮಳ ಕೆಲವರಿಗೆ. ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ತಪಾಸಣೆಯೂ ಆಯಿತು. ತುಂಬಾ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದ ನನ್ನಂತಹವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಸಲ ತಮಾಷೆ ಕೆಲವು ಸಲ ಮುಜುಗರ ಈ ಭಾವನೆಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕ್ಯಾಂಟೀನಿನಲ್ಲಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮಾತಿನಲ್ಲೂ ಬಾಕಿ ವಿಷಯವೇ !

ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ರಜಾ ಹಾಕಿ ಕೂತುಬಿಡೋಣ ಅನಿಸುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಸರ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಕಳೆದ ವಾರ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದರು. ಕುಮಾರ ಸೆಲ್ವ ಹೇಗಿದ್ದೀರಿ ಅಂದೆ. ಉಭಯ ಕುಶಲೋಪರಿ ನಂತರ ಮಾತು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಅರಿಯರ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹರೀತು. ಕುಮಾರ

ಸೆಲ್ಫ್ ಒಂದು ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ವರ್ಷ ವಿವಿಧ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಹುದ್ದೆಗೆ ಭದ್ರ ಪಡೆದು ಬಂದವರು. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸರ್ಕಾರ, ಮೇನೇಜ್‌ಮೆಂಟು ಮೊದಲಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಇವರ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಾಗಾಗಬೇಕು. ಈ ಮೈಂಡ್ ಸೆಟ್ ಹೊಂದಿರುವವರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೈತಾರೆ, ಆಮೇಲೆ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟನ್ನೂ ತರಾಟೆಗೆ ತಗೋತಾರೆ ಅಂತ ಭಾವಿಸಿ ಅರಿಯರ್ಸ್ ಬಂತಾ? ಮಿಷೀನಾ? ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ ಒಂದು ಇಡೀ ನಿಮಿಷ ನನ್ನನ್ನು ತಬ್ಬಿಬ್ಬು ಅಂದರೆ ಮೂಕ ಅಂತಾರೆ ನೋಡಿ - ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿತು !

ಸಾರ್. ತುಂಬಾ ಮಿಷಿಯಾಯಿತು. ಈಗ ಒಂದು ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆ ನನ್ನ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಶುರುವಾಗಿದೆ.... ಅಂದರು.

ಏನು ಸೆಲ್ಫ್‌ನ ಹೊಸದು ಸಮಸ್ಯೆ ? ಅರಿಯರ್ಸ್ ಕಮ್ಮಿ ಬಂತು ಅಂತ ತಾನೇ ?

ಛೆ ಅದಲ್ಲಾ ಸಾರ್ ! ಇಷ್ಟು ವರ್ಷದ ಸರ್ವಿಸಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅರಿಯರ್ಸ್ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಕಂಡದ್ದು ಇದೇ ಮೊದಲು...

ಮತ್ತೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನು ?

ನನಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೊಟ್ಟಿರಲ್ಲಾ ಮೇನೇಜ್‌ಮೆಂಟು.... ಯಾವರೀತಿ ನಾನು ಇದನ್ನ ರೀ ಪೇ ಮಾಡಬಹುದು ? ಅಂತ ಯೋಚನೆ ಶುರುವಾಗಿದೆ.... ಅಂದರು !

ತುಂಬಾ ಅಪರೂಪದ ಈ ಮಾತು ನನ್ನ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಹರಿಯನ್ನೇ ಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಸೆಲ್ಫ್‌ನ. ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು ಅನಿಸುತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮ ಈ ಭಾವನೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಮುಟ್ಟಿಹರಿಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ನೆಮ್ಮದಿ ಸಿಕ್ಕಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ನೀವು ಲೀಡರ್ ಆಗಿದ್ದವರು. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜನ ಯೋಚಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ.... ಅಂತ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟೆ! ಸರೀ ತಾನೇ ? ಜನ ನೆಮ್ಮದಿ ಕಳಕೊಂಡರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ದುರಂತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇರಲಾರದು.



ನೆಟ್ ಸೇವೆ

ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮುಂದೆ ಕೂತು

Net ಗೆ ಹೋದರೆ

ಎಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆ

ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸವೆಸುವ

ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಗೆ

ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆ

ವಿವಿವಿವಿ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿನೋದಾವಳಿ

- ಪ್ರೊ. ಎಸ್. ವಿ. ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ

ನನ್ನ ಹೆಸರು ವಿಲ್ಲೂಪುರದ ವಿಜಯ ಸಾರಥಿಯ ಮಗ ವಿನೂತನ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ವಿವಿವಿ. ನನಗೂ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯದ ನಂಟು. ನನ್ನ ತಾತ ವಿಜ್ಞಾನದ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಹೆಬ್ಬಯಕೆಯಿಂದ ಒಂದು ವಿಲ್ಲನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರಂತೆ.

ಆ ವಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕಾರ ಅವರ ಮಗ, ಮೊಮ್ಮಗ ಹೀಗೆ ಅವರ ಇಡೀ ವಂಶ ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಕಾಲವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಮುಡಿಪಾಗಿ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರಂತೆ. ನನ್ನ ತಂದೆ ವಿಜಯಸಾರಥಿ ಅನೇಕ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ (ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಕ್ಲಬ್ಬಿನಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ತೂರಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಕಬ್ಬಿಣದ ಎಕ್ಸ್ಲೋ ಸ್ಕೆಲಿಟನ್ ಇತ್ಯಾದಿ) ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಾಗೂ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ್ದರಂತೆ. ಹೀಗಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿನ ಆಸಕ್ತಿ ನನಗೆ ತಾಯಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಉಂಟಾಯಿತಂತೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಕೈಕಾಲು ಬಡಿತದ ವೇದನೆಯಿಂದ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಕೂಡಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಸವಿಸಿದಳು ಅಂತ ಮಿಡ್‌ವೈಫ್ ಮರಿಯಮ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

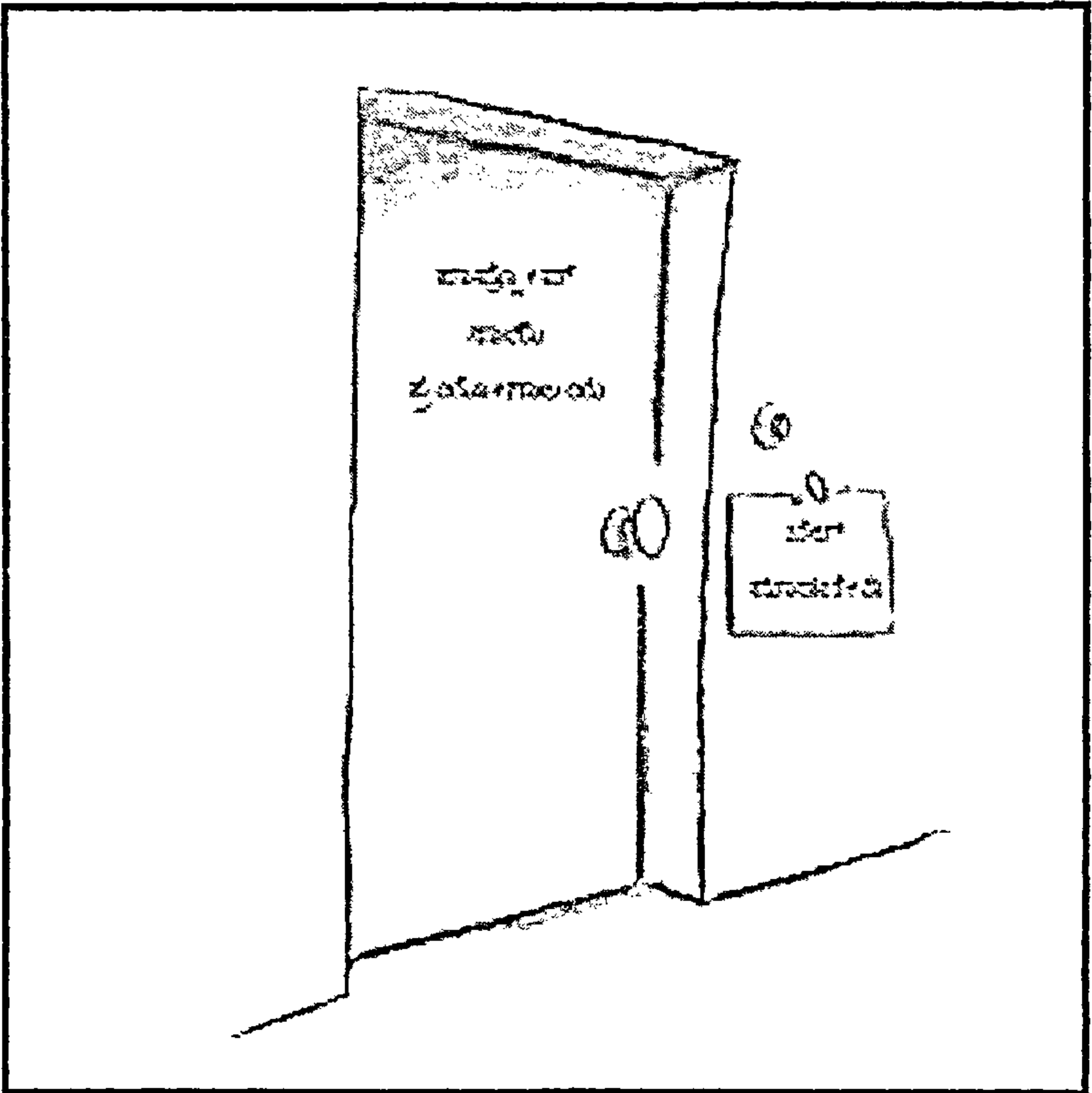
ನನಗೆ ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂಬ ಪದ ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಒಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಏನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಿ ವಂಶದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂಬ ತವಕ. ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದು. ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ನನ್ನನ್ನು ವಿವಿವಿ ಅಂದರೆ ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿಚಿತ್ರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಾನು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಭಾರ, ಹಗುರ ವಸ್ತುಗಳ ಸಾಂದ್ರತೆ ಕುರಿತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಪಾಠಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಾಳಿಗಿಂತ ಭಾರವಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ, ಗಾಳಿಗಿಂತ ಹಗುರವಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತವೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೀಲಿಯಂ ಗಾಳಿಗಿಂತ ಹಗುರವಾದ್ದರಿಂದ ಹೀಲಿಯಂ ತುಂಬಿದ ಬೆಲೂನುಗಳು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ತೇಲಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಥಟ್ಟನೆ ನನಗೊಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಕೂಡಲೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬೆಲೂನಿಗೆ ಹೀಲಿಯಂ ತುಂಬಿಸಿ ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ, ಆ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟೆ ಬುಟ್ಟಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಗಗನಕ್ಕೇರಿತು. ಬೆಲೂನು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿದಂತೆ ಕೆಳಗೆ ಇದ್ದ ಜನರು ಇರುವೆಗಳಂತೆ ಕಂಡರು. ಇನ್ನೂ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿದೆ. ಇಡೀ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿಹಂಗಮ ದೃಶ್ಯ ಕಾಣತೊಡಗಿತು. ತಕ್ಷಣ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋಯಿತು.

ಆಗ ಮಟಮಟ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ. ಭೂಮಿ ತನ್ನ ಅಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಇಪ್ಪತ್ತ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ತಿರುಗುವ ವಿಷಯ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನು ಹನ್ನೆರಡು

ಗಂಟೆಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ನನ್ನ ಕೆಳಗೆ ತನ್ನ ಅರ್ಧ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮುಗಿಸಿರುತ್ತೆ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮೇಲಿರುವ ನಾನು ನ್ಯೂಯಾರ್ಕಿನ ಮೇಲೋ ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ನಿನ ಮೇಲೋ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಇಳಿದುಬಿಡಬಹುದು. ಯಾವ ಏರ್‌ಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲೂ ಇಳಿಯದಿರುವುದರಿಂದ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ವೀಸಾ ತಲೆನೋವೇ ಇರದು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಭಾವಿಸಿ ನಿದ್ರೆ ಹೋದೆ. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡಕ್ಕೆ ಅಲಾರಂ ಹೊಡೆಯಿತು. ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಬೆಲೂನನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದೆ.

ವೈಯ್ಯಾಲಿಕಾವಲ್ ಪೋಲೀಸು ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನ ಹತ್ತಿರ ಬೆಲೂನು ಇಳಿಯಿತು. ಪ್ಯಾದೆಯೊಬ್ಬ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು 'ಏಯ್ ಈ ಸರುವೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲೇನಯ್ಯಾ ಮಾಡ್ತಿದೀಯಾ, ನಡೀ ಟೇಸನ್ನಿಗೆ' ಅಂತ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಅಲ್ಲಾ ನಾನ್ಯಾಕೆ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ನನ್ನ ಹರಿತವಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಶ್ನಿಸತೊಡಗಿತು. ನೀವೇನಾದ್ರೂ ಪರಿಹರಿಸಬಲ್ಲಿರಾ ನನ್ನ ಸಮಸ್ಯೇನಾ?

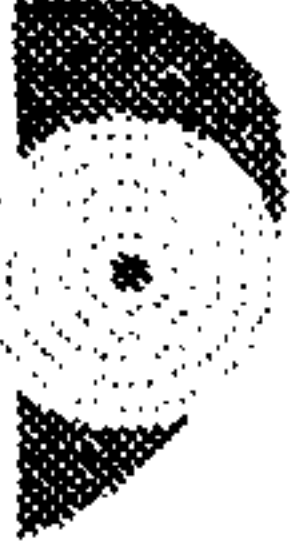




Hearing Care Centre

A Partner of
Siemens Audiology Group

SIEMENS



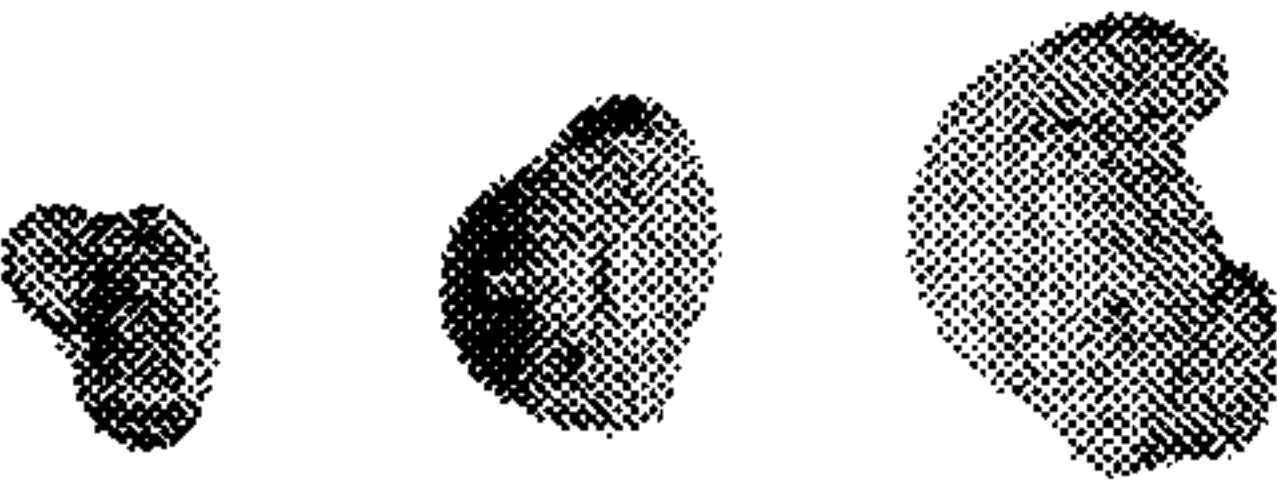
WHISPER HEARING AIDS

PVT. LTD.

ಮಾತು ಎಂಬ ಬೆಳಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು

- ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿ

ಮಾತು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಜ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಶಕ್ತಿ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಮೂಡದೆ ಇರಬಹುದು. ಶೇಕಡಾ ಮೂರರಿಂದ ಹದಿನೆಂಟರವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚುವಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತಿನ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಲೂಬಹುದು. ಕಿವಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತೊಂದರೆಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗಲಾರದು, ಅದರಲ್ಲೂ ವಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಔಷಧ ಮತ್ತು ಆಪರೇಷನ್ನಿಂದ ಲಾಭ ಕಡಿಮೆಯೇ ಆನಂದಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬಲಕುಂದುವ ಕಿವಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಂಗ. ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಜನರು ಈ ತೊಂದರೆ ಬಹಳ ಅನುವಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವವರೆಗೂ ಕಾದು ನಂತರವೇ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕಲು ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳುವ ತೊಂದರೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಶುರುವಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕುವ ಬದಲು ತೊಂದರೆಯ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಏನೇನು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆಯೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ನವೀನ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮತ್ತು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರದಿಂದಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಮತ್ತು ಅತೀ ಕಿರಿದಾದ ಹಾಗೂ ರಿಮೋಟಿನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಲ್ಲ ಹಿಮರಿಂಗ್ ಏಡುಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸೀಮೆನ್ಸ್ ಹಿಮರಿಂಗ್ ಏಡುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಿ. ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಅನುಭವವಿರುವ ನಮ್ಮಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕೇಳುವ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿ. ಸಮಯ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿ ಬನ್ನಿ. ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಈ ವಿಳಾಸಗಳಿವೆ: ವಿಸ್ಟರ್ ಹಿಮರಿಂಗ್ ಏಡ್ಸ್. 1030/13, 25ನೇ ಮೇನ್, 39ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಜಯನಗರ 'ಟಿ' ಬ್ಲಾಕ್ ಬೆಂಗಳೂರು - 560 041. ದೂರವಾಣಿ: 080-26640571 ಮತ್ತು 9741765454.



www.hearingaids.co.in

email : doctorgp@hearingaids.co.in

Not for nothing are we considered

“One of the most preferred B-Schools....”!

Our enviable reputation as “One of the most preferred B-Schools in Bangalore”, the Silicon Valley of India, has been a result of our strategic approach in imparting Management Studies. The distinct difference lies in our emphasis on the holistic development of the students while preparing them as Managers of tomorrow upholding Bharatiya Vidya Bhavan's values.

Two-year Full Time Master of Business Administration (MBA) Course

Our student-centric facilities include:

*Aesthetically designed
Classrooms with
LCD & NET*

*Highly qualified
Faculty with Doctorate
& Industry experience*



- Corporate ambience
- 24-hours broadband Internet facility
- Extensive orientation programme
- Communication Skills
- Holistic approach through Yoga & Meditation



M. P. BIRLA INSTITUTE OF MANAGEMENT
Associate Bharatiya Vidya Bhavan

Approved by AICTE and affiliated to Bangalore University

43, Race Course Road, Bangalore-560 001.

Ph: 080-22354275, 22382798, 22389634, 22207742, Fax: 080-22389635

E-mail: admission@mpbim.com, Website: www.mpbim.com

**We are a
BHAVAN'S INSTITUTE**

“Let noble thoughts come to us from every side” - Rig Veda

Mailing Date

5th of every month

Mailed at Rajajinagar PO

CPMG/KA/BGW-544/2009-2011

RNI-KAR-KAN / 2005 / 15457

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE



Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,
Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,
Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>